

Aflevering 20 DAMN, HONEY - TONE POLICING de podcast - script

NYD Goedemiddagmorgenavond, of wanneer je dit ook maar luistert - welkom bij DAMN, HONEY!

START INTRO

ML De podcast over shit waar je als vrouw van deze tijd mee moet dealen.

NYD Mijn naam is Nydia.

ML En ik ben Marie Lotte.

NYD En dit is aflevering TWINTIG, woop woop! (Toeter-geluiden)

ML Haha, ze had me al gewaarschuwd dat ze dat ging doen!

NYD: Ik wilde dat al héél lang een keer doen (ze lachen).

ML: Te gast, te DROOMgast vandaag, hebben wij: schrijver, columnist en redacteur Meredith Greer die we hebben leren kennen van haar bijzonder geweldig briljante en rake columns voor HP/detijd en dan met name die ene die jou eeuwig achtervolgt (**Meredith** lacht), getiteld 'Hoe je een vrouw moet zijn', want dat is net als DAMN HONEY bij ons heel toevallig ook een reactie op Jamie Li's boek *Sexy but tired but sexy*. Welkom!

Meredith: Dankjewel! Alhoewel, ik moet zeggen, dat was heel eerlijk gezegd, dat boek dat was gewoon meer een soort van... Ja, weet je, dat iemand zo een bal voor een leeg doel neerzet, en dan zo van:

NYD: Je moest.

Meredith: WIE gaat hem intrappen? IEMAND? Iemand moet het doen! Wie gaat het...

ML: En je deed het.

Meredith: Oké, fuck it, dan doe ik het wel. (**ML** lacht.) Dat was eigenlijk, nou ja...

NYD: Het was ook veel opge-, nou ja, ik weet niet of het opgekropt was, in elk geval, maar gewoon een soort van...

Meredith: Jaaa...

ML: Het VUUR.

Meredith: Honestly, het was meer een soort aanleiding. Dat ik dacht van: oké, er is iemand zeg maar... nou ja, ik wou niet zeggen 'zo dom', maar (lacht) om het daadwerkelijk zo letterlijk op te schrijven, terwijl de meeste mensen doen nog in ieder geval alsof het niet zo seksistisch is allemaal.

NYD: Ja.

Meredith: Maar ja. Nou goed, het was gewoon – eigenlijk is het altijd een beetje teveel eer om haar boek te blijven noemen, want het gaat over veel meer dan dat, weet je!

NYD: Goh!

ML: Ja, nee klopt.

Meredith: Het is niet alsof zij de enige exponent is van deze soort van shitty cultuur naar vrouwen toe. Dat doen we eigenlijk allemaal, iedere dag.

ML + NYD: Ja!

NYD: Het was gewoon een mooie aanleiding!

Meredith: Ja, haha.

NYD: Nou, we gaan het zometeen uitgebreid met je hebben over 'tone policing'. Over hoe vrouwen bij het tonen van woede, de emotie al snel weggezet wordt als hysterisch / te aanwezig / crazy bitch. Maarrr eerst, Marie Lotte, vertel ons: wat is het minst feministische dat je afgelopen week gedaan of gedacht hebt?

ML: Nou... Dat was dit.

Muziekfragment "I'm sorry I'm not the most pretty, I'll never ever sing like Whitney. But I still wanna dance with somebody."

ML: Dit liedje staat in mijn hardloopleijst om weet ik veel wat voor reden, ik heb geen idee, hij komt dan voorbij. En steeds als het begint, dan bler ik toch altijd weer mee op de fiets of

tijdens het hardlopen: die tekst. Terwijl, het is een enorme 'jezelf naar beneden haal'-tekst, het is 'I'm sorry I'm not the most pretty', het slaat echt nergens op en toch loop ik het mee te blèren. En dan even later komt dit:

Muziekfragment "Don't matter who you are, just love me the way I are, I just wanna dance with somebody (2x)."

ML: En ik loop me dus standaard dood te ergeren aan deze grammaticale error. (Rest lacht.) Dan zegt ze 'Don't matter who you are, just love me the way I are'. En ik zit daar dus me enorm over op te winden, terwijl ik de eerste zin gewoon mee-blèr alsof er niks aan het handje is. Nou. Da was ut. (Rest lacht.)

NYD: Ja, maar wel even, in jouw voordeel, of hoe zeg je dat. Jij keek net heel even de videoclip, je zocht hem op, en toen werd je wel woest.

ML: Ja, toen werd ik wel boos. Want de vrouw die dit zingt is echt, ja, het toonbeeld van, ja wat is het, het past hélemaal, volledig in dat ideaal.

NYD: In het schoonheidsideaal.

ML: Het schoonheidsideaal. En het slaat echt nergens – überhaupt nergens op dat je het zingt, maar dit, dit is echt bizar. Dus hij gaat bij deze, straks, uit mijn lijst.

NYD: Zooo, dat zal d'r leren!

Meredith: Ik moet nu denken aan die quote van Diana Vreeland, die zegt van 'You don't owe pretty to anybody'.

NYD: OH! Dat is een hele mooie quote.

ML: Jaaa. Echt.

Meredith: You don't owe it to be pretty!

ML: Nee!

Meredith: To anybody. Niemand.

NYD: Zij is ook zo cool, trouwens.

Meredith: Inderdaad.

NYD: Ja, sorry, maar...

Meredith: Nee, maar echt.

NYD: Oké, ik ga er niet over uitweiden, maar IK LOF HAAR. Eh. Ik ga ook iets vertellen.

ML: Nydia!

NYD: Ja, ik ben fan van een zekere internetpersoonlijkheid wiens naam ik niet zal noemen, en toen was er laatst iemand die zei: 'Huh, huh, nou, die is echt niet zo leuk hoor.' En ik zo: 'He, wat, die is niet zo leuk? Die man die is echt hilarisch! En het is echt een fantastische vent!' En toen zei ze: 'Nouuu, ik heb verhalen gehoord, ik kan het niet precies vertellen, want he, lalala, maar nee, hij is Niet. Leuk.' En toen dacht ik 'ja maar, dat kan niet, dat kan niet dat-ie niet leuk is!' Dat was de eerste minst feministische, en de tweede was dat ik dacht: 'Nou ja, ze heeft me niet verteld waarom ie niet *precies* leuk kan zijn, dus kan ik hem gewoon zonder heel veel problemen blijven bekijken, en fan blijven zijn.

ML: Totdat je bewijs hebt.

NYD: Want ik weet het niet zeker. Ik weet niet wat er gebeurd is. Soort kop in het zand. Nou, dat.

Meredith: Ja, nou, op zich vind ik dat je op zich daar ook nog wel een punt hebt, eigenlijk, hoor.

NYD: Oh! Ja, soort van eh...

Meredith: Dat ik denk van: ja, als iemand nu gewoon maar random iets roept over iemand en dan mogen we hem in één keer allemaal niet meer leuk vinden... Mmm.

NYD: Ja.

ML: Ja, maar als het iemand is die je wel...

NYD: Ja, daar zit natuurlijk een hint naar allerlei seksueel geweld, ofzo, ik weet gewoon – ik WEET gewoon letterlijk niet waar het over gaat, maar dat... Ja.

ML: En het gaat natuurlijk ook om degene *die* je de waarschuwing geeft, want dat is in dit geval wel iemand die jij vertrouwt. Ja.

NYD: Die mij... Ja. Van wie ik hou...

Meredith: Ja, nee kijk, maar precies.

ML: Die jou dierbaar is.

Meredith: Dat is denk ik soort van de context ervan. Weet je, ja, altijd lastig dit soort shit.

NYD: Maar oké, zolang ik het niet precies weet, steek ik m'n kop in het zand en blijf ik het gewoon lekker kijken. (Rest lacht.) Meredith. Jij hebt ook nagedacht over deze vraag.

Meredith: Jaaa, echt... Nou ja, ik doe alléén maar onfeministische dingen, haha. Ik moet dan weer denken aan een soort van Roxane Gay, met Bad Feminist, en haar intro daarin, dat ik denk van: ja, dat ben ik ook allemaal totaal. En voor mij is bijvoorbeeld – ik ben een halfjaar geleden ten huwelijk gemaakt... of eh, gevraagd!

NYD: Gemaakt! (Iedereen lacht.)

Meredith: Pfff!

ML: Dat zou pas echt... Dat zou écht onfeministisch zijn!

Meredith: ... wauw! Wat een verspreking! Holy shit! Nee, eh, ik ben een halfjaar geleden ten huwelijk gevraagd door de allerleukste, meest fantastische vrouw van de hele wereld.

NYD: Gefeliciteeheid!

ML: Ja!

Meredith: Maar nu zit ik dus soort van zo in die bubbel, en is het ZO moeilijk om niet soort van in dat totale hetero-patriarchale, weet je, wit, suiker, slagroomjurk-achtig ding... En dan ook mijn échte guilty pleasure, mijn echte zwakte, en dat ik iedere keer ook zit te kijken en dat ik denk van 'waarom kijk ik dit, waarom kijk ik dit, kan niet, stoppen!' maar dat is *Say Yes to the Dress*.

NYD: Jaaa! (Ze lachen.)

ML: Ja, oké, die zwakte hebben we allemaal.

Meredith: Ik heb echt, I am guilty. Guilty as charged. Ahhh. Maar ik denk ook wel ergens zo van – ik heb Media en Cultuur gestudeerd he, dus ik vind het gewoon echt...

NYD: Ik oook! Hoezo kennen wij elkaar niet? We zijn even oud.

Meredith: Ja! Holy shit.

NYD: Je komt uit '88?

Meredith: Ja!

NYD: Oké, besides the point, maar oké

Meredith: Oké, wat grappig!

ML: Ja, leuk!

Meredith: Nee, maar ik vind het dus ook vanuit dat standpunt wel echt heel interessant om naar zo'n serie als Say Yes to the Dress te kijken. Omdat er gewoon... eigenlijk zegt het heel veel over hoe we met zijn allen besluiten wat goed is en wat normaal is, en hoe het allemaal moet zijn en, weet je, wat de eindconclusie is van iedere aflevering. En dat het ergens ook heel grappig is hoe onderwerpen die eigenlijk heel cruciaal zijn in de levens van een heleboel vrouwen, weet je: hoe ga je om met je schoonfamilie, hoe ga je om met je moeder, weet je, het huwelijk, liefde, al dat soort dingen – dat dat eigenlijk dan alleen maar past in zo'n fluffy, niet serieus te nemen serie als Say Yes to the Dress. Toch?

ML + NYD: Ja. Ja ja ja.

Meredith: Het zijn echt allemaal hele belangrijke onderwerpen.

ML: Hele grote thema's.

Meredith: Hoe kijk je naar jezelf, wat wil je uitdragen, wat is je identiteit. En, nou ja, dat zou eigenlijk meer verdienen. Maar ja, het is, totdat we dat hebben, is eigenlijk soort van...

ML + NYD: Is dit wat het is!

ML: Dit hebben we.

Meredith: Is Say Yes to the Dress dan gewoon maar, hoe we het verwerken met z'n allen... hahaha.

ML: Hier moeten we 't mee doen!

Meredith: Dus dat. Dat is eh...

NYD: Heb je al Yes to een dress gezegd?

Meredith: Ik, ik... Ik twijfel nog heel erg. Want ik wilde natuurlijk in eerste instantie gewoon een Oscar de la Renta van 20.000 euro aan, en dat zit gewoon niet helemaal erin. (Iedereen lacht.)

NYD: Is niet helemaal in het budget ingecalculeerd.

Meredith: Neeeee, nee, nee, nee. Nee. En dan wordt het ook weer dat ik denk van ja, wil ik eigenlijk überhaupt een jurk aan, of... Ik zou heel erg graag op het moment dat ik trouw me niet een poppetje willen voelen, maar iemand die krachtig is. En ik ben heel benieuwd hoe ik me zo kan voelen in een jurk. En ik zit heel erg soort van te zoeken...

ML: Ja. Heb je er al wel veel aangehad?

Meredith: Nee, ik heb er nu eentje heel erg op het oog, omdat, het doet me eigenlijk een beetje denken, er is op een gegeven moment een fotoshoot van Lorde in The Guardian geweest, waarin ze zeg maar dan aan de ene kant een heel mooi meisje is en aan de andere kant zeg maar een harnas aanheeft, gewoon een middeleeuws harnas, en gewoon soort van DIE vibe. En dat... (ze lachen)

NYD: DIT is wat moet gaan zijn! Ja.

Meredith: Gewoon de hele jurk, soort van, in zilver en glitters is, en het eruit ziet als een soort van...

ML: Please doe zoiets!

NYD: Ga in dat harnas!

Meredith: En het andere is eigenlijk dan toch wel weer ook best wel een soort van blote jurk die heel simpel is. En wat ik ergens ook wel heel mooi vind. Om gewoon een soort van beetje eenvoud te hebben, ofzo. Nou ja, maar we moeten nog even gewoon gaan kijken allemaal.

NYD: Ik vind het ook, ik houd heel erg – of, nou ja, ik zit elke aflevering te vertellen dat ik zo van trouwen houd. Het is erg.

ML: Ik weet het. Hahaha.

NYD: Oké. We gaan het nu echt even over wat anders hebben, namelijk tijd voor post!

ML Post!

NYD: Ga jij de eerste brief lezen?

ML: Ja, ik zal er eentje voorlezen, komt-ie:

Hee lieve ladies, en daarna komt er allerlei liefs, deze brief is van Barbara – Barbara, bedankt, zo lief. Een paar weken geleden kreeg ik het idee om mijn haar helemaal af te knippen, standje tondeuse dus. Waarom? Omdat ik vind dat het niet uitmaakt hoe je eruit ziet, of je lang haar hebt en of je make-up draagt. En dat wil ik uitdragen. Waar komt überhaupt het hele idee vandaan dat vrouwen lang haar "moeten" hebben? Nou goed, dat was dus mijn plan.

Nu heb ik een vriend (al 9 jaar) en wilde ik het wel eerst tegen hem vertellen voordat ik het zou doen. Hij heeft altijd gekscherend gezegd als ik naar de kapper ging dat het niet te kort mocht. En zijn reactie op mijn plan was dus niet zo positief. Laat ik zeggen vrij negatief. Hij vindt mijn halflange haar vrouwelijk en vindt me met een heel kort koppie niet meer aantrekkelijk (zijn woorden). Mocht ik mijn haar kwijt raken door een ziekte dan ziet hij het anders natuurlijk. Het argument dat hij het niet kan weten omdat ik nog nooit zulk kort haar heb gehad werd weerlegd met een "ja maar dat denk ik".

Mijn vriend stelde een 'compromis' voor: een deel van mijn haar afscheren. En dit greep ik natuurlijk met beide handen aan en sindsdien ga ik half-geschoren door het leven. Ik vind dit leuk, maar ik wil nog steeds alles eraf. Ik vind deze situatie ont-zet-tend lastig; ik wil niet dat iemand anders mij vertelt wat ik wel en niet mag doen, maar ik wil ook niet tegen zijn sterke gevoel in gaan... Wat vinden jullie? En hoe pak ik het aan zodat ik niet in een relatiecrisis terecht kom?

Liefs Barbara

Meredith: Oké, mag ik, mag ik, mag ik, mag ik, mag ik?

ML + **NYD**: Jaaa!

NYD: Ik zág jou al...

Meredith: DO IT! DO IT! DO IIIIT! (Iedereen lacht.) Gewoon, SCHEER HET AF! Echt, fuck deze gast, scheer je hoofd kaal als je het wil doen!

NYD: Ik ga de vriend spelen. Ja maar, negen jaar relatie zet je toch niet zomaar op het spel?

Meredith: Luister, als je negen jaar een relatie hebt, dan blijf je toch bij je vriendin ook ongeacht wat ze met d'r haar doet? Djiezus! Kom op, zeg!

ML: Ja, ik kan hier – dit was dus ook echt mijn reactie. Maar tegelijkertijd, kijk, ik kan me dus wel voorstellen dat je, als hij dus zo'n sterk negatief gevoel heeft, dat je daar dus door aan het twijfelen gebracht raakt.

Meredith: Ja.

ML: Maar uiteindelijk komt het neer, denk ik, op twee losse dingen. Ten eerste is er de beslissing wat er gaat gebeuren met jouw lijf, en ten tweede is er de vraag of je het met je vriend overlegt en hoe belangrijk je zijn mening vindt. Ja, dat moet je voor jezelf besluiten, denk ik! Hoe belangrijk je dat vindt, die twee dingen.

Meredith: Caitlin Moran zei in haar boek, als mensen vragen van: *'What is sexism?'* dat ze zei van: *'Is it bullshit and do the men have to deal with it too?'*

NYD: Ja, da's wel, een hele goeie.

Meredith: En ik denk, de vraag is: is het bullshit? Ja. Do the men have to deal with it too? NEE! Als hij z'n hoofd kaal zou scheren, zou jij dan bij hem weggaan? Zou je dan denken van: 'Hey, 9 jaar relatie, maar ik vind je haar echt heel kut nu'? Dat, nee, natuurlijk niet!

NYD: Nee, ik zou niet bij hem weggaan, maar waarom ik hier dan dus toch over na ga denken, omdat ik het dus echt heel erg zou vinden als Daniël z'n haar af zou scheren. Dus ik kan me wel indenken dat je dus...

ML: Dat je er gevoelens bij hebt.

NYD: Dat je er gevoelens bij hebt, ja.

Meredith: Ja, natuurlijk dat je er gevoelens bij hebt, hè.

NYD: Dus dat je het bespreekt.

Meredith: Ja, ik ook, ja maar...

NYD: Maar dan eerder *bespreekt* en niet per sé *vraagt* om toestemming. Dat is denk ik het verschil.

Meredith: Ja, maar er zijn zóveel dingen, hè, die je in een relatie zou kunnen doen, die je wel of meer aantrekkelijk maken, of minder aantrekkelijk maken voor je partner. En stel je vriend zou tien kilo aankomen, zou je hem dan misschien minder aantrekkelijk vinden? Zou je dan bij hem weggaan? Weet je, het zijn allemaal van dit soort vragen, dat ik denk van als je negen jaar een relatie hebt met iemand, dan is dat gebaseerd op meer dan alleen maar... iemands haarlengte.

NYD: Ja, nee, zou ook niet meer uit moeten maken.

Meredith: En misschien begrijpt hij ook gewoon niet wat het voor haar zou betekenen om d'r haar af te scheren. En wat een bevrijding dat voor haar zou zijn. En ik vind echt, dat is zoiets fundamenteels: vrouwen en hun haar. En wat dat met je doet. Scheer het af, pleeease, doe het!

NYD: Ja, het gaat sowieso om dat zelfbeschikking hè, want we hebben hier laatst ook eh...

ML: Ja, toen hadden we het over abortus.

NYD: Ja over abortus hebben we het toen gehad. Van ja, uiteindelijk, als ik abortus wil – voor abortus *kies*, dan is dat mijn keus, en dan kan ik wel met Daniël overleggen van – die zit hiernaast, toevallig, dus ik wijs altijd, maar – ik kan dan wel met hem overleggen, maar we gaan niet onderhandelen!

Meredith: Nee.

NYD: Want het is mijn keus. En dat is heel vervelend misschien, maar het is mijn lichaam, mijn keuze, om hem er maar even in te gooien, hè.

ML: En dat is ook wel waar ik de hele tijd over val als je dan reacties leest, vooral van mannen, die dan zeggen 'nee, maar als je in een relatie bent, dan heeft je partner ook zeggenschap,' en daar ben ik het dus gewoon niet mee eens.

NYD: Geen zeggenschap over jouw lichaam, uiteindelijk.

Meredith: Nee, nee.Nee, het kan wel invloed hebben op jullie relatie inderdaad...

NYD: Precies.

Meredith: En hij mag er zijn mening over delen, maar uiteindelijk...

NYD: En hij kan het heel erg vinden, en stom.

Meredith: Kan niemand jou dwingen om zwanger te zijn.

NYD: Precies. Ja, en dat, daar kwamen we uiteindelijk op uit, dat dit voor dit...

ML: Ook geldt, ja.

NYD: Voor deze situatie ook geldt! Dus dat het uiteindelijk jouw keus is.

Meredith: Ja. En ik denk oprecht, serieus, dat je relatie dat wel overleeft – sorry hoor, maar...

NYD: Dat denk ik ook.

Meredith: Ik denk dat hij gewoon effe moet schrikken en daarna erachter komt van, oh, maar je bent nog steeds dezelfde chick waar ik al negen jaar heel veel van hou.

NYD: En misschien nog wel met nog meer...

ML: Ballen, haha.

NYD: Nou ja, niet per se ballen, maar gewoon...

ML: Nee hoor, wou ik niet zeggen. (Lacht.)

NYD: Meer dat ze gewoon helemaal nog ervan opleeft (Rest: 'Ja!') Het doet veel met je als je iets met je haar doet, en al helemaal als je dit heeeeel graag wil.

ML: Je gaat straks stralend en fonkelend door het leven!

Meredith: En *also*, het is *mad sexy*, vrouwen zo net kaalgeschoren... (Rest lacht) Mad sexy! Doe het, doe het, doe het! Ik kan niet echt vaker... doe heeet!

NYD: Gewoon dit moeten we dan zo in een geluidsfragmentje knippen en dan dat hij dat de hele nacht te horen krijgt.

Meredith + **NYD**: Maaad sexy. Het is maaad sexy! (Iedereen lacht.)

Meredith: Nee maar écht, heb je dat gezien man, een mooie vrouw met een kaalgeschoren hoofd?

ML: We gaan er wat van maken.

NYD: Ik vind het ook fantastisch. Nou, Barbara, ik ben zó benieuwd wat je gaat doen.

ML: Please doe het.

Meredith: Echt, en stuur een foto.

NYD: Hou ons op de hoogte ook vooral.

ML: Oh ja, stuur een foto! Doe iets!

NYD: Oké. Poststuk 2.

ML: Ja.

NYD: 'Ik draag graag zomerse kleding in de zomer en vind dat ik mooie benen heb. Daarnaast ben ik erg beweeglijk en heb ik graag luchtige soepele kleding aan. Afgelopen zomer had ik een baan waarmee ik met klanten in aanraking kwam. De setting verplichtte geen voorgeschreven kleding. Ik droeg de betreffende dag een zwarte zomerse jurk. Mijn werkgeefster kwam binnen en vroeg mij om een rondje te draaien. Ik, totaal verbijsterd, draaide een rondje. Toen ik weer mocht gaan zitten vertelde ze mij – een jonge, maar volwassen vrouw – dat ze nooit meer zoiets wilde zien op de werkvloer. Wat moesten de mannelijke klanten wel niet denken? Welke boodschap dacht ik uit te dragen? Hiermee wilde zij niet geassocieerd worden...

Ik was erg gekwetst en merk dat ik tot op de dag van vandaag veel bewuster met mijn kleding ben - heb inmiddels gelukkig een nieuwe, leukere baan, staat tussen haakjes - YAY! Ik vind het belachelijk dat mijn kledingkeuze op zo'n denigrerende manier gecorrigeerd wordt. Echter begrijp ik ook dat blote kleding niet in elke sector gewenst is. Ik weet zelf nog niet zo goed wat ik wel en niet passend vind: mijn eigen stijl dragen en kritiek incasseren (mijn stijl is overigens helemaal niet extreem bloot of sexy, WEL vrouwelijk) OF me aanpassen en zekerheid genereren? Hoe zien jullie zo'n bovenstaande situatie? Tihips, vraagteken?

ML: Ik vind het vooral zó denigrerend dat ze een rondje moest draaien,

NYD: Ooh.

ML: én dat er gezegd wordt 'wat moeten de mannelijke klanten wel niet denken?' Daar word ik echt misselijk van.

Meredith: Ik denk, wat mij hier ook inderdaad het meest tegen de borst stuit is hoe ze dit heeft aangepakt.

ML + **NYD**: Ja!

Meredith: Dat ik denk van, je gaat midden op de werkvloer vragen om, van, een rondje gaan draaien, en...

NYD: Dat rondje!

Meredith: Vervolgens 'en plein public' dit zo zeggen, dan denk ik echt van, dat is gewoon alles wat er MIS is met hoe je soort van, dit soort – deze situatie moet handelen.

ML + **NYD**: Ja.

Meredith: Dit kon niet, zeg maar, slechter gaan. Ik denk daarnaast: YAY voor jou dat je een andere baan hebt! (Iedereen lacht.)

NYD: Ja. Heel erg.

ML: Ik dacht ook: neem een andere baan! En toen had ze hem al.

Meredith: Jaaa, precies.

NYD: Ja, zo van: dát is fijn.

Meredith: Want ik denk oprecht van, wat me hier het meest soort van aan opvalt is gewoon dat er duidelijk heel erg een mismatch is tussen de bedrijfscultuur en jouw soort van – identiteit. En als dat gewoon niet matcht, dan ja, heeft dat geen zin.

NYD: Ja, ik denk wel voor veel mensen een situatie. Of iets wat speelt.

ML: Maar het is ook wel, ik snap ergens wel, inderdaad wat zij ook zegt, ik snap wel dat blote kleding niet in elke sector gewenst is, dat begrijp ik – maar het is meer de manier waarop zij zo te kakken wordt gezet, of de manier... En ook hoe er naar vrouwelijkheid en mannelijkheid wordt gekeken denk ik, want ik had ook – ik heb wel eens een werkgever gehad en die wilde altijd dat de vrouwen – het was een vrouw trouwens – dat zij meer rokken gingen dragen. Zeg maar, er was één collega, die droeg voornamelijk broeken, en zij wilde dat zij meer rokken ging dragen, en dat is gewoon...

Meredith: Ja, oké, dan echt gewoon...

NYD: RUN!

ML: Heel erg *weird*!

Meredith: Serieus, *run for the woods*, haha. (Iedereen lacht)

ML: Ja. En dan ben je, dan...

Meredith: Gewoon, maar nee, dit kan echt niet. Ik denk van, je kunt van je medewerkers eisen dat ze representatief gekleed gaan. En dat dat iets is wat je als werkgever kunt vragen, en wat representatief betekent, dat verschilt per professionele context. Maar daar houdt het ook wel een beetje op. Ik denk niet dat je een onderscheid kunt maken tussen wat er voor mannen representatief is en wat voor vrouwen representatief is. Als een vrouw in mannenkleding wil gaan, weet je, dan, laat haar een overhemd en een stropdas en een broek dragen als ze daar zin in heeft. En als een man daar geen zin in heeft dan zijn er ook een heleboel manieren hoe die zich representatief kan kleden, zonder dat-ie zich aan hele, weet je, nauwe gendereisen hoeft te voldoen. Weet je, representatief, dat is allemaal afhankelijk van context. Maar, weet je, de manier waarop...

NYD: Neemt niet weg dat het een báán is, hè. Ik ga weer de andere kant spelen. Want het is natuurlijk wel, bijvoorbeeld bij jouw collega – jouw ex-collega – je zit in zo'n bedrijf. Het is nogal, ja, ga je zomaar opstappen?

ML: Nou, nee! Ik denk het niet, (...) niet gelden.

NYD: Nee, dat doen mensen dus niet.

Meredith: Nou ja, maar ik denk wel, kijk, je gaat natuurlijk niet zomaar opstappen. Maar ik denk dat dit wel een duidelijk teken is van dat jij je niet prettig voelt met de identiteit en de bedrijfscultuur van de plek waar je werkt. En dat is denk ik altijd een signaal om eens even om je heen te gaan kijken wat voor vacatures er verder zijn. Als je je daar niet mee op je gemak voelt, dan zit je gewoon niet op je goeie plek, en dat is voor dat bedrijf niet fijn, maar voor jou helemaal niet. En ik denk van, er is natuurlijk wel... het grotere maatschappelijke issue natuurlijk, wat we van vrouwen eisen in hun kleding, en hoe je het eigenlijk ook nooit goed kunt doen, hè.

NYD: Ja, en dat: 'verzorgd, je moet er wel verzorgd uitzien!'

Meredith: Precies. Wat voor een vrouw verzorgd is, betekent dat ze twee uur lang eigenlijk voor de spiegel moet staan.

ML: In de make-up staat.

Meredith: Precies, terwijl het voor een man betekent dat ie, soort van, even wat gel in zijn haren doet nadat-ie uit de douche is gekomen en een pak aantrekt.

ML: Ja, en het zou voor mannen en vrouwen gewoon helemaal dezelfde eisen moeten zijn, wat 'verzorgd' is, en wat 'representatief' is.

Meredith: Ja, precies! En ik denk dat dat een grotere maatschappelijke discussie is, die we met zijn allen moeten voeren, en waar we moeten kijken van: oké, hoe zetten we... weet je, wat is de representatie van professionele vrouwen, hoe ziet dat eruit en hoe ziet het er bij mannen uit. En dat is iets wat we zeg maar, denk ik, in reclames en in beeldvorming aan moeten pakken. Maar het lijkt me moeilijk om je dat in je eentje, als soort van, als je helemaal alleen staat in zo'n bedrijf met 800 man, om dan in je eentje te zeggen van...

NYD: Ja, wat ga je dan doen.

Meredith: Ja, wat ga je doen. Dan is het denk ik oprecht op zoek gaan naar een plek...

NYD: Beter om weg te gaan.

Meredith: ... die beter bij jou past. Daar word je echt veel gelukkiger.

ML: Ik kan me wel nog voorstellen dat als op deze manier, zoals in de brief, maar ook bijvoorbeeld bij mij, dat er dan gezegd wordt 'Je moet meer rokken dragen,' dat andere vrouwen daar misschien ook onder te lijden hebben – collega's, dus mocht... want dat weet ik, dat anderen ook dan daar opmerkingen over hebben, dat je dan kan kijken of er misschien iets te regelen met een groepie, en dat je iets kan doen.

Meredith: Ja, dat is inderdaad denk ik hetgene wat dan helpt, dus...

ML: Een beetje, want er zal heus wel iets gezegd worden over, niet iedereen vindt dit oké gedrag. Ik weet niet, ik bedoel, ik weet niet waar je zit, en ik weet niet wat voor bedrijf dit is, maar stel er zijn andere vrouwelijke collega's die hier ook last van hebben, dan zou ik die opzoeken.

Meredith: Ja, ik weet, volgens mij in Japan is dat toch, dat nu ook allemaal vrouwelijke medewerkers soort van er tegenin gaan dat ze gedwongen worden om hakken te dragen?

ML: Ja, klopt!

NYD: Ik heb dit ergens voorbij zien komen.

Meredith: En ik bedoel, ja, dat kun je alleen maar als collectief, want in je eentje sta je dan gewoon, weet je, wat ga je doen, dat moet je echt als collectief aanpakken. Dus als je merkt van oké, deze kleding-eisen die zijn gewoon fucked up en we hebben er allemaal eigenlijk geen zin in en het is onrealistisch wat er van ons gevraagd wordt, dan kun je daar denk ik het beste als groep iets over zeggen. Dan sta je ook sterker. Wat gaan ze doen, jullie allemaal ontslaan? Natuurlijk niet!

INSTANT TUNE

ML We moeten het even hebben over... woede bij vrouwen en TONE POLICING.

NYD Weten jullie bijvoorbeeld nog dat Serena Williams een conflict had met een scheidsrechter op de baan en compleet werd afgebrand? Ze zou een little bitch zijn en een huilende diva.

ML Of een voorbeeld dichterbij bij huis: Sylvana Simons die in de gemeenteraad vragen stelde rondom het optreden van de politie bij de Nederlandsche Bank waar een man dood werd geschoten. Zij noemde het buitensporig en onnodig politiegeweld, ze werd 31 keer onderbroken tijdens haar pleidooi en Jonas van Lammeren van de Partij van de Dieren zei dat ze nederig moest gaan zitten en haar mond moest houden.

NYD Ja, of Emma Wortelboer die bij het Eurovisie Songfestival extreem blij was omdat Duncan Lawrence won, en afgeschilderd werd als: kinderachtig, heeft geestelijke gezondheidszorg nodig, hysterische vrouw en aandachtsgeil.

ML We gaan het hierover hebben met Meredith Greer, want, jij Meredith, opperde dit onderwerp. Vanwaar juist dít onderwerp? (iedereen lacht)

Meredith: Ja, omdat ik denk dat het echt raakt aan een heleboel dingen. En ik denk dat ook een heleboel mensen er last van hebben of mee te maken hebben, en het is echt zo'n ding dat zodra je het eenmaal ziet, dan zie je het in één keer óveral. 'Je gaat het pas zien als je het doorhebt.' Haha.

NYD: Is gewoon waar.

Meredith: Ja, maar tone policing, ik vind, het is een manier om de aandacht af te trekken van de reden waarom iemand boos is.

NYD: Ja, wat – even terug, wat betekent tone policing?

Meredith: Ja, ik weet niet de officiële definitie ervan, maar hoe ik het zie is: mensen die zodra je ergens soort van kritiek op uit, vervolgens zeggen van: 'Hey, maar, ik begrijp, maar kun je dit even op een beetje gezelligere manier doen?'

NYD: 'Niet zo agressief!'

Meredith: 'Niet zo agressief,' en vervolgens zeg maar de aandacht verleggen van het onderwerp waar je boos over bent of waar je kritiek op hebt of waar je iets over zegt, naar jou, jouw persoon, hoe je dit wel of niet aanvallend, of: de toooon.

NYD: Ja, vriendelijker!

Meredith: De toooon.

NYD: Ik heb een goeie quote van Sylvana Simons hierover, want zij heeft in een interview het volgende erover gezegd: 'Ik vind het fascinerend dat het zo lang gaat over hoe ik spreek, terwijl het over zo'n belangrijk onderwerp gaat. Racisme, ongelijkheid, en discriminatie in onze samenleving. Mensen zijn heel druk met *mij* bezig, terwijl het niet om mij gaat. Het is makkelijk om een symbool aan te wijzen, dan hoeven we het niet over het grote geheel te hebben. Het is tone policing. Het gegeven waarmee men – vaak witte mannen – een ander vertelt hoe hij of zij iets moet vertellen, zodat de ander – bijvoorbeeld witte mensen – de boodschap hoort.' Dus het is zo van: 'Pleeease, vertel het iets liever, vriendelijker, dan luisteren we misschien, maar op deze manier gaan we niet naar je luisteren.'

Meredith: Nee, precies.

ML: En vervolgens dus helemaaaaal niet meer luisteren.

NYD: Helemaal niet luisteren, nee.

Meredith: En dat is dus ook het probleem met een heleboel mensen die dan denken van: 'Ja maar ik ben heel redelijk, en ik ben heel gematigd, en ik ben het midden,' en dan iets zien als bijvoorbeeld een anti-zwarte-pietendemonstratie, en dan zeggen van: 'Oké, jongens, ik begrijp dat jullie hier misschien een beetje moeite mee hebben, maar dit is niet de manier waarop.'

NYD: Precies.

Meredith: En dan vervolgens, weet je, kritiek gaan hebben op de vorm, waarin mensen zeg maar hun ontevreden of hun woede uiten of iets aankarten. En eigenlijk is het nooit goed, want er zijn altijd manieren hoe je dit anders of beter had kunnen doen, zodat de boodschap

wél aankomt. En er zijn natuurlijk ook altijd dan hele vriendelijke witte mannen die je even uit willen leggen (iedereen lacht) hoe je dit béter aan had kunnen pakken. En nou, weet je, zij zullen het wel even voordoen. En het is heel frustrerend omdat het dan ook vaak verpakt wordt op een bepaalde betuttelende manier, of een bepaalde manier van 'ja maar ik bedoel het echt hártstikke goed!'

NYD: 'Ik heb het beste voor met jou en al je idealen!'

Meredith: Exact. En ondertussen *derail* je de hele discussie van het punt waar het eigenlijk over ging naar hoe iedereen zich het meest op z'n gemak kan voelen, het minst aangevallen kan voelen, en hoe het allemaal gezellig kan blijven en niemand z'n theewater zeg maar van de kook raakt, en niemand zich aangevallen voelt.

ML: Ja, ik word ook... dat hele 'laten we het wel even gezellig houden,' is ook natuurlijk wat ééuwig terugkomt van dus blijkbaar in de politiek tot familiefeestjes gewoon. Het moet vooral erg *leuk* blijven.

Meredith: Ja, Nederlanders kunnen ongelofelijk goed tone policen. We zijn er echt, echt koningen in. En, ik weet ook niet meer wie het zei, maar het was in ieder geval, het bleef hangen, op een gegeven moment, zei van: de mensen die er de nadruk op leggen dat je beleefd moet zijn, dat zijn over het algemeen de mensen die er het meeste baat bij hebben...

NYD: Als je je mond houdt.

Meredith: Als alles blijft zoals het is. Want daar gaat het uiteindelijk om, hè, het gaat erom dat je je mond houdt. Het gaat erom dat jij je in allerlei bochten wringt en je boodschap dusdanig afzwakt tot op het moment dat je eigenlijk gewoon maar, gewoon helemaal je mond houdt en het erbij neerlegt en denkt van: 'oké weet je wat, ik heb geen zin om, weet je, de boot aan de schommel te brengen, om wéér degene te zijn die de zeikende feminist is, die de zeikende racist is...'

NYD: Ja, zo herkenbaar.

Meredith: Die altijd BOOS is, die altijd moeilijk is, dus, oké, ik houd het wel voor me.' Terwijl, het gaat erover wie er recht van spreken heeft. En naar wie er geluisterd moet worden.

ML: En het is ook wel, wij zaten er een beetje over na te denken, wij in de podcast hier, wij tone policen onszelf eigenlijk een beetje. Want we zijn heel genuanceerd, tenminste, dat

willen we graag zijn, en ik heb ook wel eens uitgesproken van: 'Ik wil niet de zure feminist zijn!'

NYD: De boze feminist zijn.

ML: Niets ten nadele van zure feministen, maar dat is niet de manier waarop ik het zou willen. Dus ik loop dat dan ook al gelijk heel erg te nuanceren, want daarmee bereik je dan het meest; ik zal het niet zo snel anderen opleggen, maar ik tone police mezelf ook heel erg.

Meredith: Ja, ik probeer mezelf er heel erg op te betrappen. Ik denk, nou ja, in eerste instantie wanneer ik de neiging heb om het bij andere mensen te doen. Wanneer ik zelf ook denk van: 'ja maar jongens, we kunnen het hier toch ook op een gezellige manier over hebben? Waarom moet het gelijk allemaal zo boos?' (**ML**+ **NYD** lachen) Dan denk ik echt van, oké, **Meredith**, shut the fuck up. Mona Eltahawy komt binnenkort met een nieuw boek uit, en daarin schreef ze, ik weet nu eventjes niet de exacte quote, maar: 'Ik ga niet respect tonen voor iemand die mijn menselijkheid niet respecteert.' En daar zit denk ik de kern. Het gaat vaak om mensen die racisme of seksisme aanklaagt, omdat dat allemaal zo ontzettend ongezellig is. En die dan vooral gezegd wordt van: 'ja maar jullie moeten niet zo onbeleefd doen, jullie moeten niet zo ongezellig doen, jullie moeten niet zo bóós doen, en als je het nou niet zo op zo'n boze manier zou vertellen, dán zouden we misschien luisteren, maar je moet wel op een beleefd...' Dat je eigenlijk vraagt van iemand, oké, er komt iemand en die zegt 'Oké, ik respecteer jouw menselijkheid niet, als moslima, als vrouw, als vrouw van kleur, ik maak denigrerende opmerkingen die jouw mensenrechten in twijfel trekken,' maar daar moet jij dan vervolgens op een héle respectvolle manier op gaan reageren?

NYD: Ja, je mag niet boos worden, want dan... ja.

Meredith: Mag je niet boos om worden. Want dan ben JIJ contraproductief. En dat is zeg maar gewoon echt een soort van staaltje *gaslighting*, *blaming the victim*, totale omdraaiing van alles. Dus de vraag of woede constructief is, is ook gewoon een hele *gendered* manier. Je ziet het heel erg bijvoorbeeld bij de Amerikaanse presidentsverkiezingen, waar nu een kandidaat, Bernie Sanders, boos mag zijn, en weet je, met zijn vuist op tafel mag slaan en zeggen 'Genoeg is genoeg!' En vervolgens bij Elisabeth Warren alleen maar gekeken wordt naar de manier waaróp ze het zegt. En is ze wel, weet je, presidentieel genoeg, is ze niet te veel dit, is ze niet te moederlijk, is ze niet juist te, te, TE. Het is altijd: je bent iets te.

NYD: Je bent 'te', als vrouw ben je snel 'te', ja.

ML: Te snel 'iets'.

Meredith: En je kunt het nooit goed doen.

ML: Ja, en Hillary Clinton beschrijft dat ook in haar boek, 'What happened', want die beschrijft echt dat niets Amerikanen zó afstoot als een boze vrouw. En tijdens haar hele politieke carrière heeft ze er dus ook heel erg zorgvuldig voor gezorgd dat ze nooit...

NYD: Nooit zo over zou komen.

ML: Nooit kwáád over zou komen.

Meredith: Ja en ik denk dat daarom zo'n politica als Alexandria Ocasia Cortez zo'n ongelofelijk bevrijdend iets is om naar te kijken, hoe zij opereert, omdat zij weigert zich te laten tone policen. En ze weigert in te binden. En ik krijg helemaal kippenvel, omdat het eigenlijk zo'n... Ik heb nog nooit iemand gezien zoals haar in de politiek. Ik heb nog nooit gezien dat dat kan, en dat dat mag, en dat mensen daar vervolgens... dat het resoneert bij mensen, en dat ze zich erbij aansluiten, in plaats van dat het inderdaad is dat het...

ML: Dat het wordt afgeschreven als... Ja.

Meredith: En laten we ook eerlijk zijn, zeg maar, ik als witte vrouw, die ook nog eens hoogopgeleid is en op een bepaalde manier praat, die weet hoe soort van het discours werkt, kan met véél meer dingen weggomen dan een zwarte vrouw, of een vrouw die met een bepaalde... weet je, die minder hoogopgeleid *klinkt*, die een andere woordenschat heeft, daar komen eigenlijk alle soort van culturele stereotypen, spelen hier mee.

NYD: Ja, je hebt natuurlijk het stereotype van de boze zwarte vrouw.

Meredith: Exact.

NYD: Dus daar moet je ver van wegblijven, want de mensen moeten wel jou als lief en leuk zien.

Meredith: Ja, precies.

NYD: Dus je mag absoluut niet ook maar een beetje boos worden. En je hebt natuurlijk ook nog de vrouwen uit Latijns Amerika die altijd gelijk worden neergezet als...

ML: Fire-y.

NYD: Heetgeblakerde temperamentvolle vrouwen die de hele tijd schreeuwen.

Meredith: Joh, hier in Nederland kunnen we er ook wat van hoor, met 'exotisch pareltje', dit en dat en dat. En hoe. Je ziet gewoon dat het heel erg de toon waarop mensen mogen spreken, gekoppeld is aan hele schadelijke stereotypen.

ML: En ik was – ik wil gelijk eventjes het boek noemen, het boek van Soraya Chemaly, 'Fonkelend van Woede', en Soraya is laatst in Paradiso geweest, en daar waren wij niet bij, maar gelukkig staat de podcast – staat die avond online in een podcast.

Meredith: Ja, het is georganiseerd onder Lilith, wat georganiseerd wordt door Hasnae el Maroudi en Clarice Gargard.

ML: Precies, ja.

Meredith: Die hebben haar die hele avond... Het was zó fantastisch. Het was zó fijn.

ML: Het was ook echt een verademing om naar te luisteren, en wat me – want er was een panelgesprek, en ik zat te luisteren naar Sabine Ingabire, denk ik dat je het uitspreekt, ik weet niet zeker?

Meredith: Volgens mij wel, ja.

ML: En zij zei ook, zij komt volgens mij oorspronkelijk – ze komt uit Rwanda, en zij woont nu in België, en zij zegt ook: 'Ik heb zo het idee dat zwarte vrouwen *dankbaar* moeten zijn, dankbaar voor dat België mijn land heeft gekoloniseerd, dankbaar voor dat ik nu twee talen moet leren,' het is echt...

Meredith: Ja, het was echt fire toen ze dat zei.

ML: Ik kreeg daar echt een beetje... Ik vond ook dat ze het zó heerlijk bracht.

Meredith: Ja, omdat ze ook zei van: 'I never asked you to!' Ik heb jou nooit gevraagd dat mijn land gekoloniseerd werd, ik ben helemaal niet dankbaar. Dit is niet iets waar ik dankbaar...

ML: Ik hoef hier niet dankbaar voor te zijn.

Meredith: NEE!

ML: 'I don't owe you shit!' Dat was echt zó... en dat, ja.

Meredith: En goed, ik wil eigenlijk altijd nog steeds dat T-shirt hebben, 'Women don't owe you shit!'

ML: Ja, dat wil ik ook wel, haha.

NYD: Wij allen. Maar het is iets wat we vrouwen ook op jonge leeftijd, of meisjes dus, ook aanleren, om niet te boos te mogen zijn. Hebben jullie dat ook zo ervaren, toen je jong was? Dat dat niet echt de bedoeling was?

Meredith: Ik héél erg.

ML: Ja?

Meredith: Ja, heel erg.

NYD: En heb je voorbeelden?

Meredith: Nou, eigenlijk was alles wat soort van, wat je wil als klein kindje: in plassen stampen, in bomen klimmen et cetera...

NYD: Ravotten!

Meredith: Weet je, gewoon dat wilde, dat was allemaal niet *lady-like*.

ML: Ja, oh ja.

Meredith: Het lady-like zijn, en er was heel duidelijk een idee over hoe ik zou moeten zijn, en ik ben heel blij dat ik me uiteindelijk daarvan ontworsteld heb, op een bepaalde manier. Want dat ben ik namelijk niet. Maar het is wel degelijk iets wat ik heel erg geïnternaliseerd heb. En ik vind het ontzettend moeilijk ook nog steeds om confrontaties aan te gaan. In real life. En ik denk dat het daarom voor mij ook veel makkelijker is om het schrijvend te doen. Omdat ik er dan...

NYD: Ja. Kan je ook effe nadenken,

ML: Nadenken en schrijven, schrappen, en zo sterk mogelijk opschrijven.

Meredith: Precies! En het precies neerzetten zoals ik wil, en ook precies weten op welke toon ik het doe, wanneer ik er een grap over maak, wanneer ik mensen een beetje te kakken zet, wanneer ik gewoon met *rage, fury and anger* tekeer ga op iets. Maar in ieder geval, dan is het een soort van *disembodied*, ofzo, dan gooi ik het het internet in, maar dan is het een stuk moeilijker als ik er zelf soort van bij ben als persoon. Ik denk dat ik zó een soort van bezig ben met feminisme en met allerlei van dit soort kwesties juist omdat ik zoveel van 'Het Patriarchaat' zoals we dat dan noemen, gewoon geïnternaliseerd heb.

NYD: Ja, dat geldt voor ons ook absoluut.

ML: Heel waar.

Meredith: Het is er bij mij gewoon ontzettend ingeramd. En kijk, die eerste vraag die jullie stelden, over 'wat is het meest onfeministische wat je hebt gedaan,' en dan kan ik met zo'n leuk voorbeeld komen over Say Yes To The Dress, maar het meest onfeministisch wat ik eigenlijk iedere dag doe, is hoe ik tegen mezelf praat. En wat voor eisen ik aan mezelf stel. En hoe hard ik tegen mezelf ben als ik die niet haal, en hoeveel van die eisen eigenlijk heel erg samenhangen met die patriarchale ideeën over hoe ik als vrouw zou moeten zijn. Zo'n column schrijven van hoe je als vrouw moet zijn, dat zijn ook juist de dingen natuurlijk die ik tegen mezelf zeg.

NYD: Waar je zelf...

ML: Ja, precies.

Meredith: Waar ik tegenaan loop. Waarvan ik merk van oké, dit lukt me niet, om zo te zijn, maar eigenlijk vind ik dat ik het wel zou moeten zijn. Van wie eigenlijk? Waarom eigenlijk? En het is heel moeilijk om je daaraan te ontworstelen, en ik denk wel eens echt oprecht dat als ik een man op straat zou horen praten tegen een vrouw zoals ik af en toe over mezelf denk, dan zou ik ingrijpen.

NYD: Dat je er wat van zou zeggen.

Meredith: Dan zou ik ingrijpen, dan zou ik echt denken: 'wow, what the fuck zeg jij nu tegen haar'. Maar het is heel moeilijk om jezelf dat niet – om daarmee te stoppen. Nou ja, *like, we all need therapy*, laten we... (Iedereen lacht.)

ML: Maar het is ook best wel heel erg lastig om jezelf erop te betrappen, want dat heb ik ook niet door, en ik zat ook na te denken over bijvoorbeeld boosheid vroeger en of je dat aangeleerd hebt gekregen. Ik zou niet per se momenten ofzo kunnen aanwijzen waarop ik zo in het gareel werd gehouden. De enige reden waarom ik dan concludeer dat ik het bijvoorbeeld niet goed geleerd heb, is omdat ik een hele soort van achterbakse manier van boos worden heb.

NYD: Heb ontwikkeld.

ML: Ja. En dat ik bijvoorbeeld de neiging heb om mensen te negeren, of om gewoon een week te zwijgen, of... Dus ik ga de confrontatie niet aan.

NYD: Dat is hoe meisjes leren boos te doen.

Meredith: Ja!

NYD: Ik had wel een heel leuk voorbeeld uit mijn jeugd, want ik heb één keer gehad dat ik wel boos mocht zijn, of zelfs moest zijn, van mijn juf. Want er had een jongetje mij getrapt op het schoolplein. Toen heeft ze ons voor de klas gezet, en toen zei ze – het was groep zes – en toen zei ze: ‘Nou, trap hem maar terug.’

Meredith: Wauw. Dat is echt...

ML: Zo heerlijk.

NYD: En ik durfde het niet, en ik moest volgens mij ook huilen, en ik vond het echt vreselijk. En terwijl ik dit voorbeeld net aan Marie Lotte vertelde, dacht ik gewoon weer bij mezelf: ‘Ja, maar die jongen die had ook ADHD, en die was ook gewoon heel lastig, dus hij kon er niet aan doen.’ Dus zelfs...

Meredith: En *boys will be boys*.

NYD: Precies! Dus zelfs, je zit na te denken over dit onderwerp, over het verschil tussen jongens, meisjes, opvoeding, zelfs nu denk ik nog van: ‘Hij kon er ook niet zoveel aan doen dat-ie mij een trap gaf.’ En dat is dus ook zó onderdeel van ons denken.

Meredith: Precies, exact.

NYD: Bizar.

Meredith: En dit is het probleem met tone policing, waarom ik het zo graag hier aan wilde kaarten. Omdat ik denk van, het is groter dan alleen maar soort van de opmerkingen die er over vrouwen gemaakt worden, omdat, het is een ding dat je compleet internaliseert en wat aan alle kanten constant bevestigd wordt, in iedere soort van serie of representatie van vrouwen: wat we belonen in vrouwen en wat we negatief beschouwen van vrouwen. En je internaliseert het totdat je niet meer doorhebt dat je het doet. En, ik denk een paar jaar terug, kwam toen het nieuwe album van Lorde uit, en daar stond een nummer op, *Liability*, en ik vond het heel grappig, Anne Ardon, een meisje dat ik volgde op Twitter, en dat nummer resoneerde heel erg bij mij. Ik had het echt een paar keer op repeat staan, dat ik er echt gewoon een beetje soort van emo van werd, ik dacht van ‘oh my god, dit ben ik’, haha. En dat ze op Twitter toen zei zo van: ‘Oh my god, ik hoor zoveel mensen, in zoveel app-groepen en op Twitter dit nummer delen, en in één keer zeggen zo van: jaaa, zo voel ik

me ook vaak, ik voel me ook zo vaak 'teveel', te luid, te aanwezig, too much,' terwijl dat vrouwen zijn die zij helemaal niet als 'teveel' beschouwde of zag. Waarvan ik ook dacht van: nee, maar dat zijn gewoon hele leuke vrouwen, weet je, assertief misschien, maar helemaal niet té. Maar misschien is het een goed idee om er even naar te luisteren, dat mensen weten waar ik het over heb.

(LORDE – LIABILITY)

They say, "You're a little much for me

You're a liability

You're a little much for me"

So they pull back, make other plans

I understand, I'm a liability

Get you wild, make you leave

I'm a little much for

E-a-na-na-na,

Meredith: Het is echt een héél mooi, lief, zoet nummer, maar echt super-breekbaar, en hoe zij dat ook van zichzelf internaliseert, en zegt van: 'Nou ja, ik begrijp het wel, ik ben ook een beetje te veel voor de mensen, ik ben ook een beetje een ongeleid projectiel, dus ik snap het, mensen trekken zich terug, maken andere plannen, weet je, vinden het leuk als ik een kunstje doe totdat het een beetje...'

ML: Vervelend wordt.

Meredith: Te vervelend wordt, en dan gaan ze weer door. En, het is heel verdrietig eigenlijk. Het is heel verdrietig wat vrouwen daardoor over zichzelf denken en hoe we onszelf tekort doen. En ik denk, daar zit eigenlijk het grootste obstakel, van hoe...

NYD: Ruimte innemen. Mogen zijn wie je bent.

Meredith: Ja.

NYD: Ik had ook rondom woede, dat ik de momenten die ik me dan kon herinneren, dat is vooral heel veel schaamte wat daarbij zit. Dus ik weet dat ik op de basisschool, heb ik een keer klootzak tegen een jongetje gezegd.

ML: Dat weet je nog steeds!

NYD: Weer een ander jongetje, overigens, haha. En dat ik dat nog steeds ZO goed weet dat ik dat zei, dat ik dat eigenlijk ook heel erg vond van mezelf, dat ik het gezegd had. En op de middelbare school heb ik een keer een jongen in z'n gezicht geslagen.

Meredith: Wauw.

NYD: Omdat-ie iemand van de trap had geduwd, dus dat was ook, ik stond ook volledig in mijn recht, vind ik nog steeds, maar ik weet het nog zó goed, en dat ik daarna ook echt dacht van: 'Oh, fuck, ik heb dat gedaan, en wat erg,' en schaamte, terwijl, ik vraag me dat af, of dat dan bij jongens ook iets is wat zij dan nog héél goed weten, dat ze een keer boos werden.

Meredith: Nee! Kijk, ik denk het moment dat ze zeg maar...

NYD: Is op een hand te tellen bij mij!

Meredith: Huilen, of op een andere manier een soort van, quote unquote, vrouwelijke emotie hebben getoond...

ML: Oooh ja.

Meredith: Dat dat iets is wat...

NYD: Waar ze zich schamen.

Meredith: Ja, natuurlijk, want dat is wat jongens wordt verteld, van...

NYD: Dat mogen zij niet.

Meredith: Weet je, 'Niet zo janken, je bent toch geen meisje'. Weet je, dat wordt heel erg gefeminiseerd, als iets wat zwak is en slecht is en wat ze in moeten houden. En nou ja, dat komt er dan naar buiten als woede. En dat is een manier, hoe ze, eigenlijk de enige emotie die mannen wél breed mogen laten zien. En dat is wat hier zo fucked aan is!

ML: Dit is wel echt een hele goede manier om het te duiden, want soms kan je niet echt de vinger op de zere plek leggen, maar als dus iets je blijkbaar zo erg bij blijft, dan is het dus

iets wat je niet geacht wordt te doen. Ik heb ook zo'n voorbeeld dat ik een jongetje uit mijn klas heel hard heb geduwd, en toen ging zijn tand eruit. En ik kan soms gewoon nog dat gevoel, zeg maar die adrenaline die door m'n arm, door m'n lijf ging terwijl ik hem die duw gaf, kan ik nog voelen. En ik zie het gewoon nog heel erg voor me: ik liep bij een boom, zo onder een boom, achter een boom langs, en ik gaf hem die duw. Is voor eeuwig, ik weet niet, het blijft me altijd bij, omdat...

NYD: Maar wat het ook laat zien, dat is bij mijn voorbeelden en bij jouw voorbeeld ook, het moet ook wel heel erg uit de hand lopen mogen wij het gerechtvaardigd vinden voor onszelf óm boos te worden. Dus het is ook in de hele extreme situaties dat we zeggen: oké, nu mag ik boos worden.

ML: Dat je echt, echt uitge?d wordt.

NYD: Terwijl, gewoon op kantoor, als iemand jouw idee inpikt, of als er vijf keer door jou heen gepraat wordt, dan mag je natuurlijk ook boos worden, maar dan voel je je dus weer teveel.

ML: Teveel.

Meredith: Nou, je zou eigenlijk boos moeten, mogen worden.

NYD: Moeten worden! Precies, ja!

Meredith: Maar het ding is, dat mag niet.

NYD: Nee, want dan ben je gelijk weer die hysterische vrouw.

Meredith: Exact, en ik merk van, ik zit nu gelukkig niet meer in een soort van zakelijke corporate context, maar ik heb daar wel ongeveer drie jaar in de cultuursector op een beetje zo'n niveau gewerkt, en dat ik vaak echt in zakenmeetings zat, en ik ben... I'm a little much, voor sommige mensen, haha. En dat kwam daar dan vaak ook naar buiten, dat mensen met een pokerface, die altijd heel erg hun emoties onder controle hebben daar het beste in gedijen, maar als ik enthousiast ben over iets dan loop ik óver, en dan zie je dat aan me. En dat ik uit een vergadering kwam en dat ik dacht van: 'Aw men, dit was zo'n topvergadering, weet je, we hebben gebrainstormd, en dat ging 180 km/u, en we zaten echt op één lijn, en ah, helemaal top,' en dat ik naderhand door een collega apart genomen werd die zei van: 'Ja, ik heb deze vergadering echt als heel onprettig ervaren.'

ML: Oooh.

Meredith: En...

NYD: Omdat jij zo hard dan ging?

ML: Omdat jij zo...

Meredith: Ja. Omdat er daardoor geen ruimte meer was voor iemand anders. En dat dat voor mij heel erg raakt aan iets waar ik vaak op teruggefloten ben, ja, weet je, 'Meredith, jij staat altijd als eerste vooraan met je hand omhoog, kun jij niet andere mensen ook eens even aan het woord laten,' weet je, dat de hele tijd maar vragen van 'hey, anders slik jij het goede antwoord even in, zodat...'

NYD: Zodat iemand anders...

Meredith: Iemand anders ook eventjes mag.

NYD: Ja, dit is ook superherkenbaar.

Meredith: En dit is iets wat mij... Weet je, het feit dat ik deze feedback van deze collega kreeg, is natuurlijk helemaal niet het probleem, maar misschien was ik inderdaad iets, soort van te aanwezig in die meeting en had ik best wel wat meer ruimte over kunnen laten voor hem om ook wat te zeggen.

ML: En ik kan me voorstellen, in een groep, dat gewoon iedereen misschien een beetje de ruimte moet krijgen?

Meredith: Exact, ja. En dat is iets waar ik dan niet genoeg bewust van ben, maar het feit dat dit iets is waar ik me tot de dag van vandaag nog steeds voor schaam...

NYD: Ja, waar je je druk om maakt, terwijl je ook zou kunnen denken: 'Ik ging lekker, en...'

Meredith: Ik vertel dit... Nee, maar ik vertel dit en ik krijg er nog steeds zeg maar zo'n *icky*...

NYD: Gevoel van.

Meredith: Kutgevoel van. En ik denk van, ja, dat is waar het hem in zit, het feit dat ik hier nog steeds over nadenk.

ML: En het is dus zo belangrijk voor ons, voor vrouwen, dat we aardig gevonden worden.

NYD: Ja, bij mij was dat ook altijd, al van heel jongs af aan, dat ik te bezig was, en te veel de groep domineerde, en te rigide was in de dingen die ik deed en vond. En daarmee ben je

natuurlijk de hele tijd iemand naar beneden aan het halen, van: 'Niet zóveel aanwezig zijn, weet je, je mag best wel een beetje, maar...' Dat is eigenlijk wat jij – ik bedoel, zo'n verhaal is een beetje hetzelfde.

Meredith: Ja, maar het zijn eigenschappen die heel erg natuurlijk ook weer *gendered* zijn. Want bij een klein...

NYD: Ja, leiderschap tonen...

Meredith: Precies, dan is het: 'hij toont leiderschap' en weet je, 'we zien hem zo CEO worden', terwijl dat niet eigenschappen zijn die bij meisjes over het algemeen op die manier gestimuleerd worden.

NYD: Bij een klein meisje met een brilletje.

ML: Haha. Ik kroop juist altijd een beetje meer terug in mijn schulp, want ik weet nog wel dat ik op de basisschool, was altijd het commentaar: 'Nou, Marie Lotte is wel erg aan het kletsen, en wel erg aanwezig, en dat moet wel een beetje rustiger.' En toen ik puber werd, en op de middelbare school zat, was ik juist een beetje die boze puber die – mijn manier van ermee dealen is meer het: 'Wacht maar af, en ik zeg wel gewoon, ik krijg jullie nog wel,' en...

NYD: 'Ik krijg jou nog wel!'

Meredith: Ja, maar het is niet dat die emoties er niet zitten, maar dat jij ze opbottelt en dan uiteindelijk er een andere uitlaatklep voor zoekt.

ML: Ja, en dat het dus, dat dat ook de reden is dat ik bijvoorbeeld nu freelancer ben, omdat ik me altijd enorm zit te ergeren aan van alles, maar het toch niet uitspreek ofzo.

Meredith: Ja. Het ding is, Audre Lorde heeft hier echt héle goeie dingen over geschreven, ik kan echt iedereen aanraden om boeken van haar daarover te lezen. Waarin ze op een gegeven moment ook zegt van: 'ja maar vrouwelijke woede is productive.' Het is een energie die juist heel erg positief kan zijn. Als jij namelijk boos bent over iets, dan komt er energie vrij. En energie die vaak gericht is op...

ML: Verandering.

Meredith: Iets veranderen, op beter maken, op vooruitgang. Als we dit met zijn allen inslikken, daar gaat zoveel eigenlijk positieve energie verloren. Dus ja, als iemand boos wordt, laten we kijken van oké, *engage with that*, waarom is iemand boos? Weet je, waar wil die boosheid heen? En wat kun je ermee doen, in plaats van dat... ja, het komt er dan in een

hele soort van opgebottelde, geconcentreerde vorm uit, die vaak dan ook, weet je... Of juist op een hele creatieve manier, maar soms ook gewoon heel verwrongen is. Weet je, dat, soort van, wat vrouwen dan kunnen doen, dat het soort van heel passief-agressief wordt, of nasty wordt.

NYD: Dat ja, is iets wat ik ook heel erg veel gedaan heb. Omdat ik gewoon niet wist hoe en wat, en dan ging ik inderdaad meer heel erg, wat jij ook zei, negeren, of passief agressief of iets.

Meredith: Ja, terwijl in essentie...

NYD: Terwijl je kan ook gewoon zeggen: 'Dit is aan de hand, en dit moet anders, want: whatever.'

Meredith: Daar zit een heleboel positieve energie eigenlijk om iets te veranderen achter.

NYD: Ja. Ja, zij zegt ook 'boosheid zit vol informatie'. Dat is natuurlijk een heel...

Meredith: Ja. Inderdaad. Is ook zo. Ja, waarom ben je boos, waarom dan?

NYD: Ja, precies, maar in plaats van dat we erover nadenken, mogen we de emotie eigenlijk niet voelen. En Soraya Chemaly zegt daarover in haar boek ook van: 'Ik herkende de emotie bij mezelf niet eens, omdat ik zo geleerd was om het niet te mogen voelen.'

ML: Ja, zij benoemde het soms als stress of moe, omdat ze wist dat dan...

NYD: Ja, vermoeidheid, stress, dan zei ze dat in die plaats. En dat boek dat staat echt bārstensvol bronnen, dat heeft echt – het is een heel dik boek, en ik dacht 'oh, ga ik nooit uitkrijgen,' maar...

ML: Maar dat vond ik dus...

NYD: Het is echt, zoveel bronnen, wat heel goed is, en pijnlijk.

ML: Ja, maar ik vond het ook weer tragisch, want het is gewoon: vrouwen worden DUS pas – of, deze vrouwen onder anderen, worden dus pas serieus genomen op het moment dat ze met een half boek aan bronnen aankomen.

NYD: Ja. En zelfs dan wordt ze waarschijnlijk niet serieus genomen.

Meredith: Nou, we hadden het daar over tijdens de avond dat ze er was in Paradiso. En toen zei ze van: 'Het was inderdaad tweeledig: enerzijds wilde ik dat dit boek een naslagwerk kon

zijn voor iedereen waarvan je denkt van, oh my god, dit resoneert zo met me, dat je direct kon zien van: oké, hier kan ik er meer over lezen. Maar anderzijds inderdaad, als je op deze manier over vrouwelijke woede praat, het eerste wat je dan te horen krijgt is van: nou, is dat zo, bewijs het dan maar eens.'

NYD: 'Je kan toch gewoon boos zijn?'

Meredith: 'Waar staat dat dan? Is daar onderzoek naar gedaan dan?' Dus dat je eigenlijk soort van de hele tijd tot aan het malle alles moet onderbouwen. En dat heb ik ook als ik een stuk schrijf. Dat ik denk van oké, weet je wat bitch, hier staat het, hier staat het, daar is de hyperlink, hier is de pdf, alsjeblieft, ik heb het allemaal onderbouwd, om gewoon dat voor te zijn, om te voelen dat je...

ML: Een soort munitie.

Meredith: Een soort van pantser bouwt. Ja.

NYD: Maar zelfs daarover zegt zij dat op het moment dat ze gewoon de *facts* aan het *staten* is, dus niet eens iets boos erover zegt, maar gewoon puur en alleen de feiten noemen, dan word je al neergezet als boos.

Meredith: Absoluut!

ML: Maar dat herken jij ook heel erg.

NYD: Ja, dat herken ik echt super-erg. Ja, je hoeft alleen maar iets te zeggen wat gewoon gaande is, en dan ben je al gelijk weer een boze vrouw.

Meredith: Ja. En hier raken we ook aan iets wat ik heel erg belangrijk vind in dit feit, is: wie is er neutraal? En daar komt het zo vaak op neer dat inderdaad iemand die de feiten benoemt, maar daar dus ook zelf mee in aanraking komt, wie is er dan neutraal in het publieke debat? Wie mag er als gewoon een soort van...

ML: Het 'redelijke midden' spreken?

Meredith! Jaaa. Als vanuit een positie van expertise, waarin mensen denken van: 'Ooh, die heeft erover nagedacht,' weet je, 'Ik wil luisteren naar wat HIJ hierover te zeggen heeft.' Want laten we eerlijk zijn, dat is heel vaak een witte man. Dan wel het liefst ook nog een oude witte man. Die overall gewoon over uit kan, en wiens positie wij zien als 'de neutrale, de objectieve'. Het feit dat iemand er dan persoonlijk mee te maken zou kunnen hebben, met racisme, met seksisme, met weet je, positie van migranten bijvoorbeeld, dan wordt het

zoiets van: 'Ja, maar jij bent gekleurd. Jij draagt een hoofddoekje dus jij bent niet neutraal. Jij kan hier niet over praten vanuit een neutrale positie, we willen het eigenlijk pas horen als een witte man vertelt wat zij eigenlijk aan het zeggen was.' Dan is het van: 'Oh, maar hij heeft er geen aandeel in, dus we willen ernaar luisteren.' Terwijl: natúúrlijk heeft ie er een aandeel in! Iedereen heeft er een aandeel in.

NYD: Ja, dit is...

ML: Hij heeft er juist heel erg veel profijt van, veel...

Meredith: Waarom zouden we...

NYD: Ja, en vervolgens ook nog het applaus dat hij het dan gezegd heeft.

Meredith: Exact. Exact.

NYD: Want dat is met Sylvana Simons, en wat wij net aanhaalden, dat zij werd gezegd dat ze nederig moest gaan zitten. Een paar weken daarna is precies dit gesprek geweest, door een man gevoerd, en toen was iedereen van:

ML: En haar idee is gewoon...

NYD: 'Jaaa, hier moeten we het over hebben!'

Meredith: 'Oh, wat visionair! Wat progressief! Wat breek jij taboes door!'

ML: 'Wat een goeie bondgenoot!'

Meredith: Exact. En natuurlijk, weet je, we hebben onze bondgenoten nodig. Ik ben niet van het afkappen van mensen en het idee dat je zeg maar alleen maar mag praten vanuit een bepaalde identiteit, maar ik vind het idee van neutraliteit en objectiviteit heel belangrijk, want neutraliteit en objectiviteit bestaan niet. En het idee dat een witte, mannelijke positie een neutrale positie is, omdat hij er zogenaamd geen aandeel in zou hebben, dat is een hele grote blinde vlek die wij hebben. Want witte mensen hebben een aandeel in migratie, hebben een aandeel in racisme, hebben – weet je, mannen hebben een aandeel in genderverhoudingen. Het gaat om gender, dus het gaat om mannen én om vrouwen. Als je alleen maar naar vrouwen kijkt, zie je alleen maar één kant van het verhaal. Eh... Nou ja. Dat!

ML: Ja. Het is natuurlijk ook zo dat we de neiging hebben om vrouwen te benoemen en om kleur te benoemen en om geaardheid te benoemen. Maar op het moment dat je bijvoorbeeld

zegt: 'Jij bent een hetero cis-man', dat het dan opeens een soort van: 'Waaat! Maar ik wil niet in een hokje!'

Meredith: 'Maar ik wil helemaal niet in een hokje geplaatst worden, want ik ben de neutrale, vrije individu. Ik wens als individu aangesproken te worden!'

ML: Ja, precies.

NYD: 'Moeten we nou ook alweer daar een labeltje opplakken?'

Meredith: Ja, exact, terwijl, ik denk van ja maar je voelt je héél erg op je gemak om iemand anders aan te spreken op z'n labels of haar labels. En om...

ML: Mag ik dan alsjeblieft ook een labeltje op jóú plakken?

Meredith: Exact. Want het niet hebben van een label, dat impliceert dat je neutraal bent. En dat bestaat niet.

ML: Nee. Precies.

NYD: Ja, verder, wat ik ook nog wel herkende uit het boek van Soraya is dat je als vrouw, dat je een soort meegaand moet zijn en overal ja op moet zeggen, en dat vrouwen dus ook heel veel moeite hebben met nee zeggen. En wat ik zelf ook heb, is dat ik heel erg vind van mezelf dat ik vrolijk en opgewekt over moet komen en dat iedereen me leuk moet vinden. En daardoor verwachten mensen dat dus ook. Dus ik hoef maar met een klein beetje een chagrijnig gezicht te zitten, of het is gelijk van: 'Och, gaat het wel, Nydia, is er wat aan de hand?' En nu word ik daar boos om, maar het is natuurlijk ook heel lang zo geweest dat ik dan dacht van: 'Oh, oh, ja, ik moet lachen,' ofzo. En ook iets wat we van heel veel mensen hebben teruggekregen, de opmerking van 'meisje, je bent mooier als je lacht'.

ML: Ja, heel erg.

NYD: Heel veel luisteraars die dat instuurden als iets waar zij mee te maken hebben. En dan ook de vraag: hoe ga ik daarmee om?

ML: Ja, het is natuurlijk altijd ook het gevaar bij zoiets dat je denkt: als ik nu zeg: flikker op, dat je dan met agressie ofzo wordt bejegend.

Meredith: Ja, maar ik bedoel, ik denk van dit soort dingen, het zijn ook hele humoristische manieren waar je mee om kan gaan. Er is één gifje van Broad City waar ik altijd met heel

veel liefde naar verwijst als iemand vindt dat ik liever moet lachen, waarin ze tegelijk, met twee middelvingers, hun omhoog doen. (iedereen lacht.)

NYD: OH JA! Omhoog doen! Haha, dat is een héél goed idee!

ML: Dat is echt fantastisch.

Meredith: Ja, oké, wauw, haha! Ik denk dat het ook iets is wat heel grappig is als je het omkeert, en zegt van: 'Oh maar ik vind jou ook echt veel liever als je lacht.' Dat je eens een keer aan... Jan-Peter Balkenende heeft zo'n gevleugelde uitspraak daarover gedaan, op een gegeven moment toch, in zijn laatste verkiezingsdebat, van: 'Oh maar, mevrouw, u lacht zo lief,' tegen de presentatrice.

ML: Oooh, ja.

NYD: Meteen weer kippenvel, haha!

Meredith: Haha, allemaal bijna weer vergeten! Maar ik zou echt zo graag een keer tegen Jan-Peter Balkenende willen zeggen van: 'Oh, maar u kijkt er zo lief bij!'

NYD: Hahaha, gewoon de bal terugkaatsen.

Meredith: Ja, maar echt.

NYD: Ja, dan hadden we ook nog dat, in een ruzie, dat dan iemand zegt van: 'je doet zo moeilijk', of 'je maakt een probleem', dat is natuurlijk ook onderdeel van dat tone policing. Hoe je daarop zou kunnen reageren. Je doet niet moeilijk, de wereld is moeilijk en jij legt neer wat er moeilijk is. Dat is denk ik eerder hoe het is.

Meredith: Weet je wat het lastige is, dat vaak in dit soort situaties er ook sprake is van een machtsverhouding. Het is vaak zo dat er ook een situatie is waarin het bijvoorbeeld is tussen een baas en een werknemer waarin dit ter sprake wordt gebracht. En je natuurlijk, hartstikke lief, op dat moment op je strepen zou willen gaan staan, en gewoon zeggen van, 'Weet je wat, motherfucker, ik ontplof gewoon, want mijn woede is valide,' maar die luxe heb je niet. Dat privilege heb je niet op dat moment. En ik denk dat één van de meest krachtige dingen die je op dat moment kunt doen, iets wat ik in ieder geval heb gedaan waardoor ik het gevoel had van oké, ik hoef in ieder geval niet helemaal in te binden, is door te zeggen: 'Weet je wat, ik kan het op dit moment eventjes niet aan om het hierover te hebben met je, ik doe dat graag op een ander moment.'

NYD: Oooh, dat je hem even neerlegt. Ja.

Meredith: Omdat je daar wel weer eventjes soort van de controle hierover terugpakt, dat je niet zeg maar gedwongen wordt om mee te gaan in dit narratief, maar dat je gewoon zegt van: 'Weet je wat, laten we even pauze inlassen, ik ga hier heel graag met jou op een ander moment over in gesprek.' En dat je ook op dat moment zeg maar dan de kans hebt om eventjes je woede ergens anders te ventileren. En te zorgen dat er iets verandert. Want dat is één van de dingen die ik het meeste meekrijg van het boek Fonkelend van Woede, is: als jij boos bent over iets, dan kun je kijken van, oké, hoe kan ik dat aanpakken, hoe moet ik dat uiten, maar uiteindelijk gaat het er vooral om: er is een situatie die jou boos máákt. Laten we die veranderen dan. DAAR moet iets aan gebeuren, niet aan jou.

ML: Ja, want zij zegt ook: je woede, spreek het uit, en zorg ook dat jouw woede serieus genomen wordt en dat mensen dus inderdaad dat waar jij je boos over maakt, ook zien als iets wat veranderd moet worden. Want is denk ik dus het punt waar je uiteindelijk naar toewerkt met je woede. Het is niet... Woede, boosheid wordt altijd zo gezien als een hele negatieve emotie, waar je andere mensen mee lastigvalt, terwijl het dus iets heel positiefs is. Laten we dan ook gaan kijken naar hoe we het positief kunnen inzetten en kunnen zorgen voor verandering, want wat er nu gebeurt is eigenlijk niks anders dan onderdrukking.

Meredith: Ja. Helemaal eens. Ja. Oprecht. Maar het is lastig, ik ben er zelf namelijk ook niet goed in. Dus ik vind het ook moeilijk om mensen er advies op te geven, omdat ik er zelf nog zo, ZO mee worstel.

NYD: Ja, is ook.

ML: En dat is ook, want we kregen bijvoorbeeld ook de vraag: 'Wat is jullie advies aan vrouwen die standaard gaan huilen als ze boos zijn?'

Meredith: Oh men, dat ben ik!

ML: Ja, dat ben ik ook!

NYD: Dat zijn wij allemaal! (iedereen lacht)

Meredith: Oh my god, ik jank al-tijd!

ML: Maar het is ook iets wat ik soms gewoon inzet, omdat ik zo machteloos ben, me machteloos voel, en omdat ik niet serieus genomen word. En ik weet gewoon, als ik nu ga huilen, dan gaan ze in ieder geval denken: 'Oeh, oh, die vrouw huilt, nu gaan we het serieus...' of nu...

Meredith: Ja? Oh, want ik vind het echt heel krachtig dat je dat zo hardop zegt dat je het inzet. Want dat is wel iets, nou ja, waar natuurlijk ook veel kritiek op komt, weet je.

ML: Oh, ik heb het een keertje genoemd als een onfeministisch ding, want ik kan het echt wel inzetten om bijvoorbeeld iets voor mekaar te krijgen. Want ik weet ook gewoon verder dan niet wat ik moet doen, haha. Dan maar gewoon huilen.

Meredith: Oh, bij mij is het oprecht. Ik kan het niet inzetten, omdat ik het ook niet onder controle heb.

NYD: Nee. Dat is het. Dat heb ik ook.

Meredith: Ik begin zó, ik begin ongecontroleerd te huilen. En voor mij is dat het moment dat ik gewoon, soort van, eigenlijk ook weer nog bozer word op mezelf, omdat ik moet huilen.

NYD: Ja, ja, ja, ooh.

Meredith: Omdat ik het heel erg haat dat ik het gevoel heb dat ik dan, weet je, zwak overkom?

NYD: Terwijl, je wilt juist een statement...

Meredith: En dat ik denk van: 'Nee, ik ben NIET irrationeel, ik ben niet overgevoelig, ik wil hier een punt maken, dat punt is valide, maar doordat ik nu huil,

NYD: Zie je het, ja.

Meredith: Ben *ik* de emotionele, hysterische, over-emotionele vrouw.' En dat is dus vaak het moment dat ik zeg van: ik wil hier heel graag op een later moment over praten. Maar niet nu.

ML: Dat is wel echt een supertip, hoor.

Meredith: En dat ik dan gewoon het afkap, en echt even ergens anders ga janken, want ik vind het... Ja. Maar ik weet niet of dat de manier is om het te doen, dat is eigenlijk hoe ik het dan doe.

NYD: Nou, ik las hier dus over, óók weer in Fonkelend van Woede...

ML: Hahaha. Lees dat boek!

NYD: Een soort theorie van, als je als meisje valt en je gaat huilen, dat het allemaal heel lief is, en heel erg van: 'Gaaf het?' lalalala, en dat het bij jongens natuurlijk dus niet zo is. En dat

als je boos bent, dat je als meisje dan gecorrigeerd wordt op je bent té, dit is niet de bedoeling. Dus dat als jij boos bent, dat je dan maar gaat huilen, want je weet dat dat... Dat is een soort automatische reactie, ofzo.

ML: Dat er iets gebeurt! Ja, dat er EEN reactie is van je omgeving waar je wat meer aan hebt dan alleen maar dat je berispt wordt, misschien.

NYD: Ook omdat we dus gewoon niet boos kunnen worden, want dat is ons niet geleerd. Om boos te worden.

Meredith: Nee, er is gewoon een hele heftige emotie, op dat moment.

NYD: Maar je weet wel dat huilen zorgt voor, ja...

ML: Ja, want dat is ook, eh, ik kan me dus wel herinneren dat ik vroeger gesprekken had met ouders, of opvoeders, of weet ik veel, juffen meesters, iets. Over verdriet. Want het is gewoon je emotie. Maar boosheid, ik kan me niet herinneren per se dat ik gesprekken heb gehad over boosheid ofzo, hoe je daar mee omgaat.

NYD: Maar wat deze luisteraar, dus het advies voor als je standaard gaat huilen, wat zij er nog wel aan vastplakte, is dat ze het zo irritant vindt dat mensen vooral de tranen zien en minder de boosheid. En je wordt zo in het hoekje gestopt van hysterische vrouw of erger: zielig meisje. En dan zegt ze: 'Misschien moet ik dan ook niet zozeer advies vragen over hoe ik hiermee om moet gaan, maar advies voor mensen die boze vrouwen zien huilen.' Dat vind ik eigenlijk heel goed, dat ze dat zo ziet. Zo omdraaien.

ML: Ja. JA!

Meredith: (Applaus) Oh, my god! Dit is het meest feministische van deze heeee fucking podcast man! (Iedereen lacht) Inderdaad, inderdaad. Deze omgeving moet namelijk aangepast worden. Niet. Wij. Ik denk op dat moment, dat het ook gewoon belangrijk is om dat dan te benoemen en te zeggen van: 'Oké, ik moet nu huilen, maar dat betekent eigenlijk dat ik gewoon echt ontzettend boos ben nu daarover.' En op dat moment gewoon dat narratief terugpakken. En dat kan denk ik alleen maar door dat te benoemen. Zo van: oké, dit is nu hoe mijn woede eruit komt, en dit is nou maar even hoe het komt, en dan aan jou om te kiezen of je op dat moment dan de discussie verder aangaat of kiest om het even af te kappen. Maar in ieder geval is denk ik dan je statement wel gemaakt, haha.

NYD: Ja, precies. Ja. Even kijken hoor, wat we nog meer hadden. Oh ja! Dat als je zwanger bent, of ongesteld, dat het natuurlijk altijd 'last van de hormonen' is, en je bent nooit gewoon boos, want dat kan niet.

Meredith: Oh my god, ja, maar oké, *listen...*

NYD: Dus je moet altijd ergens op aangewezen worden.

Meredith: Het ding is, mannen worden nooit aangesproken op het feit dat ze dan vanwege hun testos.. test.. hulgh!

NYD: Ja, testosteron!

Meredith: Vanwege hun testosteron minder, weet je, betrouwbaar zouden zijn, dat dat geen invloed zou hebben op hun beslissingen, want dat is een heel neutraal hormoon, haha. En omdat wij een ander hormoon hebben dat niet neutraal is, ja.

ML: En dat wat meer fluctueert, want dat is het natuurlijk ook, dat ze daar een soort van... Dat ze dat als argument gaan gebruiken, omdat er veranderingen zijn in je hormoongehalte, dat je daarom op een bepaalde manier zou reageren. En dat is dan minder valide. Trouwens, wat hierop aansluit is eigenlijk ook wel het berichtje van iemand die zei: 'Het is erg kwetsend dat ik, nadat ik terechte kritiek heb geuit, al meermaals te horen heb gekregen dat ik misschien hulp moet gaan zoeken én dat ik nog niet zoveel gewend ben omdat ik nog zo jong ben.'

NYD: Ja, in zakelijke omgevingen is dit, hè?

Meredith: ZIE je! Maar dit zijn allemaal manieren om mensen klein te maken, hè. Want dat gaat over 'je bent nog niet oud genoeg, je bent een meisje, je bent psychisch niet in orde en moet dus maar hulp gaan zoeken,' het zijn allemaal manieren om jou te dismissen en ook om jou niet-geloofwaardig te maken.

NYD: Waardoor je ook aan jezelf gaat twijfelen en ook gaat denken dat je... Ja.

Meredith: Ja, absoluut. En ik denk het enige wat je kunt doen is daardoor gewoon, nou ja, inderdaad, wat Soraya Chemaly doet is dan gewoon de volgende keer komen met zo van: 'Oké, maar hier is studie nummer 1, hier is studie nummer 2 en hier is studie nummer 3.'

NYD: Achtenzestig!

ML: Ga maar lezen.

Meredith: En oprecht, wat heel erg helpt op zo'n moment, is dat je weet met wie je in een team zit. En vraagt aan een mannelijke collega of aan een andere collega waarvan je weet van oké maar die is ouder, of die wordt wel hier gerespecteerd, dat je van tevoren zegt van: 'Oké, *back me up.*' Dat is iets wat...

NYD: Maar zij zegt hierover, dat ze dit dus doet, dan zoekt ze *allies* op. En ze zegt: 'Ze staan dan vaak wel aan mij kant, maar voelen blijkbaar niet de urgentie om er wat van te zeggen.'

Meredith: Nou, maar daar kun je dus wel expliciet afspraken over maken.

ML: Van tevoren.

Meredith: Dat je gewoon zegt van 'Ik ga dit zo meteen ter sprake brengen, ik weet dat er reacties komen, ik heb het echt even nodig dat jij me hierin ondersteunt.' Er was een techniek die de vrouwelijke politieke adviseurs van Obama toepasten. En dat ze afspraken dat ze in meetings waarin ze met mannen zaten, elkaar echoden en versterkten.

NYD: Nice.

Meredith: Dat zij dan, weet je, 'Zoals Annemarie net zei, nou, ik vind eigenlijk het punt van Annemarie net...' weet je, op die manier een soort van...

NYD: Gewoon echt even aanwijzen en benoemen.

Meredith: De hele tijd elkaar te blijven versterken, en dat daardoor mensen niet zeg maar met hun punt aan de haal gingen, of over ze heen praatten, of inderdaad ze afdeden als zeg maar gewoon maar 'het vrouwtje'.

ML: Dit is ook wel hoe je het dús voor mekaar krijgt om te zorgen dat woede serieus genomen wordt. Want als er een aantal stemmen zijn die dat allemaal zeggen, en jou *backen*, dan krijg je het denk ik voor elkaar dat het onderwerp serieuzer genomen wordt dan wanneer jij alleen, machteloos daar staat.

Meredith: En daarom dus ook heel belangrijk om te kijken van, oké, als er een collega in jouw omgeving zo boos wordt, en dan inderdaad moet huilen, dat je gewoon zegt van: 'Oké, maar ik ben het eigenlijk wel eens met wat ze zegt.' Weet je, en dan gewoon verder gaan op het punt dat ze probeert te maken, van 'Nou, ik vind dit eigenlijk ook totaal onredelijk wat jullie hier aan het doen zijn. Ik begrijp haar reactie wel.'

ML: Het is wel eng. Ik zit me nu een soort van voor te stellen hoe ik dat... Sowieso heb ik de neiging om een beetje in groepen, of als er gesproken wordt, om dan stil te blijven. En het is wel weer eng om, soort van, op te staan en dan te zeggen: 'Oké, ik back jou up, en ik ga hier nu...' Want dat moet je ook maar weer durven.

NYD: Het is wel lekker, als je het doet.

ML: Het is wel lekker als je het doet, ja.

Meredith: Maar daarom. Daarom is het zo fijn als je soort van verschillende vrouwen op een afdeling gewoon eventjes met zijn allen een drankje gaat doen, met elkaar vergelijken: 'Hebben jullie dit nou ook altijd, met zo'n dress code, met deze tone policing,' en dan gewoon met zijn allen afspraken maakt over hoe je daarmee omgaat. Hoe je elkaar kunt versterken, hoe je met zijn allen tegen zo'n policy in kunt gaan, echt, ik bedoel, we hebben elkaar gewoon echt nodig, man. En ik denk helemaal als je wit bent en je bewust bent van ook die verschillen en je merkt van, oké, er wordt iemand heel erg anders neergezet of minder geloofwaardig, of meer in twijfel getrokken, vanwege een culturele achtergrond, dat je dan ook ziet van oké, hoe kan ik die persoon ondersteunen. Weet je, hoe kun je onderdeel zijn van de oplossing in plaats van het probleem.

NYD: Ja. Helemaal eens. Dan nog, denk ik, even als laatste: de tips om om te gaan met boosheid.

ML: Ja. Zijn allemaal goeie tips.

NYD: Want die geeft Soraya Chemaly ook in haar boek. Oh my god. Lof die vrouw.
(iedereen lacht)

ML: Zij maakt het gewoon soort van kant en klaar voor ons, met een hoop munitie, dus dat is heerlijk.

NYD: Ja, één van de tips die ze zegt, die ze geeft, is: heel erg nadenken over dit onderwerp. Dus nadenken over: hoe word ik in de regel boos? Ga ik met spullen gooien, of ga ik huilen, of geef ik het überhaupt wel toe aan mezelf, of helemaal niet? Zijn er dingen die ik niet durf te zeggen, tegen mezelf of ook tegen anderen? Leid ik mijn boosheid om naar een andere emotie? Ben ik bang voor boosheid van anderen? Het is natuurlijk ook, hè, als jij boos wordt, misschien gaat de ander dan weer terug boos worden. En dan: waarom word je boos? En dat je hier dus over moet nadenken, misschien dat je het ook op kan schrijven, en met anderen erover kan hebben. Om het gewoon meer een onderwerp te laten zijn.

ML: Ja, dus het is een kwestie – of, ‘een kwestie van’, dat klinkt alsof het heel makkelijk is, maar het is inderdaad het benoemen van waar je boos om wordt, zorgen dat dat serieus genomen wordt, opschrijven, omdat het iets verandert in je hoofd, ook. En daarna: beslissen over de volgende stap. Maar, ja.

Meredith: Ja, één van de belangrijkste dingen die ik ooit heb meegekregen van een mentor, Astrid Elburg heet zij, dat ze zei van: ‘Je kunt op zo’n moment ook benoemen wat er gebeurt.’ En daardoor haal je de angel vaak ook uit de situatie, door gewoon te zeggen van: ‘Nou, ik merk dat ik dit benoem, en dat jij daar op deze manier op reageert. Zie jij dat ook zo?’ En dat het dan in ieder geval al productief wordt. Dat iemand kan zeggen van: ‘Goh, nee, je hebt gelijk, ik merk dat ik hier inderdaad emotioneel op reageer, of dat ik inderdaad dat eh...’ En dan trek je het weer ook naar een productiever gesprek.

(Alle drie:) Ja.

NYD: Dat is ook iets wat zij tipt, van: luister ook goed naar de ander. Dus probeer ook te begrijpen, als mensen boos zijn, wat er aan de hand is. Zo zie je boze mensen uiteindelijk minder als een bedreiging of een risico. Zo van: waarommm.

ML: Ja, en meer iets wat verandering teweeg kan brengen.

NYD: Ja. En als laatste is ook nog – of niet als laatste, als één van de vele dingen zegt ze ook: Wees Dapper. Dus durf mensen tegen de haren te strijken, en verzoen je ermee dat niet iedereen je aardig zal vinden. En ik denk dat dat voor zóveel vrouwen heel goed is!

ML: Heel moeilijk!

Meredith: Dat is echt het punt, man.

NYD: Dat is súpermoeilijk. Maar, ja, weet ik het, al lukt het je maar één keer in de maand. Probeer het eens, en kijk eens wat er gebeurt.

Meredith: Oprecht de vrouwen waar ik het meest tegenop kijk altijd. De vrouwen die er het meest schijt aan hebben wat andere mensen van ze vinden.

NYD: Ja. Ik heb wel met de hele – we hebben het vaak over *cat calling* en dergelijke, en dat ik dan nu mijn middelvinger opsteek. Love it! Is heel lekker om te doen! En jij zegt nu heel hard ‘NEE!’ in het gezicht van die mannen.

ML: Ik loop nu naar de mannen toe en dan ga ik met zo’n wijzend vingertje en dan schreeuw ik ‘NEE!’ en dan loop ik weg. (**Meredith** lacht) En dat voelt echt ZO lekker, want ze blijven

verbouwereerd achter, en ze denken wie is die boze vrouw, maar ik ben al weg. En dat is echt, ah, dat is echt zo'n bevrijding.

Meredith: Oh my god, ja.

NYD: En dat is dapper van jou en GOED van jou.

ML: Maar ik denk wel dat dat dan misschien de woorden zijn waarmee we dit gesprek kunnen afsluiten. Wees Dapper.

NYD: Ja, en gebruik die kracht van die woede! Let's go!

ML: Let's go!

NYD: Whoop!

START INTRO DAMN HONEY YES / NO

NYD Komen we bij de afsluiter: damn honey YES en damn honey NO. Marie Lotte, laat ons huilen.

ML: Oké, eh, ik huil om: Soedan. Het is echt ellende, en het is wel... het kwam, Instagram raakte er echt een beetje van overstroomd, je hebt nu al die mensen die hun profielfoto blauw maken om de aandacht te richten op Soedan. Wij doen dat nu door middel van de podcast. Wat daar gebeurt is echt ellende. Ik ga het even proberen samen te vatten, wat daar allemaal gebeurt. Er was deze Soedanese dictator. Die heet Omar Al-Bashir. En hij is afgezet op 11 april van dit jaar. Hiervoor, in december, kwamen er demonstraties, want hij had een heel erg radicaal regime. Het was islamitische fundamentalisme waar vrouwen het meest onder te lijden hadden. Dit is ook de reden waarom tijdens al die demonstraties vrouwen vooral – tweederde van de mensen in de demonstraties en de opstand zijn ook vrouw, en het zijn allemaal jonge vrouwen en hoogopgeleide vrouwen. Want zij zijn dertig jaar lang onderdrukt. Er waren strenge kledingvoorschriften, ze werden uitgesloten van sommige banen, ze mochten niet meer naast mannen in de bus zitten, er was genoeg ellende om boos op te worden. En ze zijn de straat opgegaan, en uiteindelijk, volgens mij dus vanaf december. En op 11 april is hij afgezet. Dan, wat er nu aan de hand is, is dat het leger de macht heeft overgenomen. En dit was in principe de bedoeling – het was de bedoeling dat zij zouden helpen in een soort overgang naar democratie en dat dan het volk aan de macht zou komen. Maar de demonstraties waren niet voorbij, want het volk wilde dus

zelf macht. En je hebt nu generaal Hemedti, en hij heeft afgelopen juni, een paar weken geleden, heeft hij de hele vredelievende demonstraties, dit waren sit-ins gewoon, heel erg bloederig uit elkaar geschoten. En daarbij zijn ontzettend veel gewonden gevallen, daar zijn in ieder geval honderd mensen doodgeschoten. En heel veel lichamen in de Nijl gegooid. En er zijn heel veel verkrachtingen geweest. Dus het is één en al verschrikking, en het Internet is afgesloten, de media wordt zwaar gecensureerd, en er is dus bijna geen contact met – we weten dus niet zo goed wat daar aan de hand is, en... ja. Ja, het is gewoon een ellend.

Meredith: Het is echt een fucking nachtmerrie.

ML: Ja, en daar wilde ik graag eventjes aandacht aan – van vooral, ja, Nydia had nog een verhaal over een vrouw in Leiderdorp?

NYD: Ja, ik luisterde naar Vandaag, de podcast van NRC, en daar kwam Solafa Saad aan het woord. Zij is 28 en geboren in Soedan en ze woont nu in Leiderdorp, en vanaf hier helpt zij dus enorm de opstand te regelen. Dus zij – maar dit is dus, dat moet ik er wel bijzeggen, deze podcast is gemaakt vóórdat het dus echt volledig escaleerde.

ML: Voordat het bloederig werd.

NYD: Dus zij heeft, ik weet niet hoe het nu met haar gaat of hoe zij nu nog kan helpen, want als jij zegt dat het internet is afgesloten, dat was eigenlijk haar...

ML: Haar ding.

NYD: *Main* ding. Omdat hier het internet zo steady is, en dan konden mensen naar haar appen van: 'Hey, wij hebben daar eten nodig,' of 'Er is daar dat type bloed nodig,' en dan kon zij dat allemaal regelen. Dus ik zal die in de shownotes zetten, want het is een mooi verhaal. En wat ik ook cool vond, dat vertelde jij mij, dat veel mensen hier zeggen van: 'Oooh, wat bijzonder, van die vrouwen!'

ML: Ja, het is een hele westerse blik om te kijken naar: 'Wow! Al die vrouwen die gaan die straat op, Soedanese vrouwen, wat bijzonder!' Maar dit is blijkbaar al iets wat ze generaties lang doen. Deze vrouwen zijn ook helemaal niet gewend om onderdrukt te zijn, dus het is *juist* zo logisch dat zij in opstand komen, want zij hebben er echt het zwaarst onder te lijden. Het begon volgens mij met alle broodprijzen die omhoog gingen en omdat het regime er zo op gebouwd was dat zij dus in de keuken staan en thuis zijn, merken zij het ook als eerste als het dus zo slecht gaat. Dus dit zijn echt de mensen die hier de opstand leiden. En dat, ja, ik kan er niks aan doen, het zal ook wel een Westerse blik zijn, maar ik vind dat dus wel echt fucking cool

Meredith: Nou ja, weet je wat het is, het is gewoon vooral dat we een afbeelding zien van vrouwelijk leiderschap. En dat is altijd iets wat in *onze* wereld uitzonderlijk is.

NYD: Precies!

Meredith: Dus dat zegt eigenlijk meer over ons dan over hen.

NYD: Ons, ja.

ML: Precies.

NYD: Je had ook die hele mooie afbeelding, van die Alaa Salah? Die vrouw die dan zo staat te zingen.

Meredith: Ooooh ja, en...

ML: Ja, klopt, zij is tweeëntwintig en ze staat in dat witte gewaad, en dan staat ze...

Meredith: Beetje met haar hand zo omhoog op een auto, ohhh.

NYD: Staat ze, ja.

ML: Dat is toch...

NYD: Prachtige foto.

Meredith: Ja, maar goed, ja inderdaad.

NYD: Ook DIE gaan we delen. (iedereen lacht)

ML: Eehh, Nydia!

NYD: Meredith! Nee, Meredith heeft een no!

ML: Nee, oh ja, jij hebt een no!

Meredith: Ja, oh my god, ik heb ZO'n ontzettende no. Het was deze week, werd op The Cut, is een Amerikaanse feministische website, een stuk gepubliceerd van een best wel, nou ja, gevestigde en gerespecteerde Amerikaanse schrijfster. E. Jean Carroll heet ze, en da's nogal een bom die zij gedropt heeft, ze heeft namelijk een lijst *of hideous men* gepubliceerd. Waaronder '*Donald Trump assaulted me in a Bergdorf Goodman dressing room 23 years ago. But he's not alone on the list of awful men in my life.*' En het is een stuk, er is bijna niet doorheen te komen, omdat het zooo fucked up is. Maar het is echt ook juist héél erg goed

geschreven en zó dapper hoe ze dit doet. En wat mij vooral boos maakt, is dat we kennelijk met zijn allen niks geleerd hebben over de verslaggeving hierover. Omdat, eigenlijk heb ik alleen maar Politico langs zien komen, die direct alleen maar publiceerde dat Donald Trump zei *'I've never met this woman in my life,'* terwijl zij vervolgens een FOTO kunnen laten zien in de jaren '80 waarin-ie gewoon soort van lachend op de foto staat met haar. Wat dus duidelijk een leugen is. En vervolgens dat – je moet er eigenlijk even bij stilstaan, de president van de vrije wereld wordt veroordeeld, wordt ver-ehm... hè, hoe zeg ik dit, ik raak helemaal een soort van in de knoop ervan.

NYD: Ja, hij, zij... zij beschrijft een verkrachting, in het stuk. Ja.

Meredith: Zij beschuldigt hem van verkrachting, en de president van de vrije wereld wordt beschuldigd van verkrachting, en dit staat niet op de voorpagina's. Dit staat NIET op de voorpagina's.

NYD: Maar dát wist ik dus nog niet, ik heb dit gister gelezen en ik dacht dus dat er vandaag, dat het hélemaal uit de hand zou lopen, maar het is...

Meredith: Nou, online zijn mensen dus ongeloofelijk boos. Juist omdat je denkt van oké, maar Times, CNN, kom op...?

NYD: Ja. Maar het is dus niet zo!

Meredith: NEE!

NYD: Ja, dat is echt bizar.

ML: Maar hé, ik dacht dus toen ik het las: 'Nou, dat zal wel weer met een sisser voor hem aflopen.' Dat is zeg maar ook alweer de instelling die ik heb.

Meredith: Maar exáct, en dat is gewoon wat er zo fucked up aan is, dat we zo gewend zijn geraakt aan dit gedrag. Aan het feit dat dit bestaat, dat we met zijn allen gewoon... Jessica Valenti tweette: *'It would be so helpful if Republicans just acknowledged the fact that they don't mind if the president rapes women.'*

NYD: Precies. Ja.

Meredith: Want dat zou echt een heleboel energie van ons allemaal schelen, als we nu gewoon met zijn allen gewoon toegeven dat we het eigenlijk niet erg vinden als vrouwen verkracht worden, dan weten we tenminste allemaal waar we staan.

NYD: Precies. Waar het... Ja.

Meredith: Want dat is waar we nu zijn. En dat is echt een hele erge NO, haha.

ML: Absoluut.

NYD: Echt een enorme no.

Meredith: Echt een ontzettende no.

ML: Geef ons een ja, Nydia, een yes.

NYD: Ja, ik kwam een artikel tegen op NOS, ik weet even niet precies, 14 juni geloof ik. En het kopte: 'Groot-Brittannië verbiedt reclames met stereotiepe rolverdeling'!

ML: Yaaaay!

Meredith: Jaaaa!

NYD: En het begint met: 'Reclames waarbij een man grote moeite heeft met het verwisselen van een luier of een vrouw met inparkeren, zijn voortaan niet meer toegestaan in Groot-Brittannië. Volgens de Britse reclamewaakhond zijn dat advertenties met schadelijke genderstereotypen, die maatschappelijke gevolgen kunnen hebben.' Yaaaay!

ML: Yes, thank the lordy!

Meredith: In-der-daad.

NYD: Is gewoon heel goed, en wij kregen ook laatst weer een reclame op Instagram doorgestuurd van een vrouw die dan verwoed het hele huis staat te stofzuigeren, stofzogen, gestofzuigd, ik weet nooit zo goed hoe je dat zegt.

ML: Ja, stofzogen. Haha.

NYD: En dat die man dan een kopje koffie stond te drinken terwijl zij dat hele huis afging echt tot aan volgens mij de plafonds aan toe. EN, nu als je door de stad hier fietst, dan zie je allemaal posters van een vrouw in een bikini die met geld in haar hand staat, en daar staat dan 'Win een Cabrio!'

Meredith: Ulgh.

NYD: Of een vakantie ofzo.

ML: Ik zit dan te denken, als het dan een man was, dan zou je toch denken: 'HUH?'

NYD: 'HUH?'

ML: 'HUH?' En dan zou je...

Meredith: Nou, het gaat nog verder jongens, ik weet nog, dat nu natuurlijk Zandvoort, dat dat een Formule-1-race ding werd, en dat...

NYD: Jaaa, met die pitpoezen!

Meredith: Ja, en dat de PVV nu daadwerkelijk zeg maar een punt maakte van: 'Maar wij willen dat daar pitpoezen terugkomen!'

NYD: 'De pitpoezen moeten terug!'

Meredith: Terwijl gewoon de organisatie van de Formule 1 heeft gezegd van: 'Oké, maar deze shit is...'

NYD: Da's niet meer van deze tijd.

Meredith: 'Zooo seksistisch, laten we dat niet meer doennn.'

NYD: Ja, eh, maar ik had er nog één, wat ook leuk is. Ik hoop dat dit aan niemand voorbij is gegaan, maar zo wel, dan hoor je het nu. Ik wilde jullie wijzen op de petitie die Madeleijn van den Nieuwenhuizen (aka @zeikschrift) is gestart om een standbeeld van Corry Tendeloo in Den Haag neer te zetten.

Meredith: Zo fantastisch.

NYD: Hier een kort fragmentje van Radio 1, waarom dit zou moeten:

FRAGMENT

Madeleijn: En Corry Tendeloo heeft dus eigenlijk voor twee dingen gezorgd. Één: dat gedwongen ontslag, zogenaamd eervol ontslag, dus, werd afgeschaft als reglement binnen vrouwen in overheidsdienst. En, met de motie Tendeloo, in 1956, en ook, kort daarna, afschaffing van de bepaling van handeling – zoals dat heet, handelingsonbekwaamheid van vrouwen. Wat dus gewoon in de fucking Nederlandse grondwet stond tot 19...

(Presentator1 lacht, Presentator2:) We zitten hier op zondagochtend, hè.

Madeleijn: Oh, sorry, sorry.

(Iedereen lacht)

NYD: Yesss.

Meredith: I love her SO much, ik vind dit fragment zo fucking chill.

NYD: Ja, dit is fantastisch. Ja, voor de mensen die dit dus niet wisten, in de jaren '50 werd je dus gewoon ontslagen als je ging trouwen. En Corry Tendeloo die heeft ervoor gezorgd dat dat dus niet meer zo is! En zij moet gewoon een...

Meredith: Ja, vrouwen waren dus gewoon fucking handelingsonbekwaam, wat een...!

NYD: Handelingsonbekwaam, ja, je mocht geen rekening afsluiten, je mocht niks.

Meredith: Een handtekeningetje van onze man nodig, of zoiets.

NYD: Ja, echt heel erg, en ze wil dus heel graag een standbeeld, in Den Haag, en dan het liefst niet in een obscuur hoekje zoals ze het zelf zegt. (**Meredith** lacht.) En we gaan hem in de shownotes zetten. Het is standbeeldvoorcorrytendeloo.petities.nl.

ML: Teken hettt.

NYD: Gaan we dus nog even doen. Maar oké, je hebt ook nog een ja, **Meredith**?

Meredith: Ja, ik had echt een ontzettend ja.

NYD: Kom, kom, kom!

Meredith: Ja, ja, ja, oké, ik heb deze week dus voor het eerst de videoclip gezien van het nieuwe nummer van Robyn.

NYD: Oh! Die heb ik nog niet gezien.

Meredith: Kijk hem. Kijk hem! Kijk hem! Hahaha.

ML: Jaaa.

NYD: Jij wel, heb jij hem gezien?

ML: Ik heb hem langs zien komen, want, nou ja, jij beschreef het al heel erg leuk op Twitter, dus daarom...

NYD: Ik niet, ik weet niks, vertel me alles.

Meredith: Echt, nou, weet je wat het ding is, ik heb nog zelden ooit iemand zo... VRIJ gezien. En ik kan het eigenlijk bijna... Naast het feit dat het gewoon echt een heel goed nummer is, ze danst daar rond in een wit broekpak van Louis Vuitton, met doorzichtige cups in d'r bustier...

NYD: Ook een goeie weddingoutfit, hoor!

ML: Ja!

Meredith: En ze staat gewoon te grinden met d'r microfoon, alsof ze een soort van Prince is,

NYD: Lovely.

Meredith: Op het moment dat-ie zeg maar op z'n aller-raunchiest was en gewoon eigenlijk in een string op het podium stond, hè, in de jaren '80, helemaal in het begin. En er zit een bepaalde *vibe* in dat nummer, dat ik denk van, jij bent ZO niet bezig met die mannelijke blik op jouw seksualiteit. Maar op jouw eigen seksualiteit, en hoe jij hem ervaart, en hoe jij je voelt als je sexy bent, als je je seksueel voelt, en daar zit iets héél krachtigs in. En gewoon...

NYD: Hoe heet het nummer? Ik heb gelijk zin om het te kijken. Weet je het toevallig?

Meredith: Eh, godverdomme, nu vraag je het en nu kom ik er natuurlijk niet meer op, hahaha.

NYD: Ja, nee, dat zal...

ML: Opzoeken!

NYD: Ja, wacht. Een hele snelle Google Search, zodat we 'm effe kunnen noemen. Ehhh. Ever Again, zou dat kunnen?

Meredith: JA! Ever Again. Dat is hem.

NYD: Ja, oké. Die staat gelijk *high* in de...

Meredith: Gewoon, ik heb hem op repeat sindsdien, ga het checken. Echt.

NYD: Oké. Robyn – Ever Again.

ML: Ook in de shownotes.

NYD: Zinnn. Ja, gaan we ook gewoon in onze nieuwe DH-playlist gooien wanneer die er komt.

ML: Oh ja! Zeker.

EIND TUNE

ML Schattepettattjes dat was het alweer. Heel veel bedankt voor het luisteren!

NYD Meredith, heeeel erg bedankt voor je aanwezigheid en al je wijsheid.

Meredith: Hé, ik vond het súpertof dat ik mee mocht doen, echt leuk, dank jullie wel.

ML En dank aan onze volgers en luisteraars, jullie reacties en brieven maken onze aflevering meer beter.

NYD Dank aan produceermeneer Daniël van de Poppe en ook aan jingle-guy Lucas de Gier.

ML Vind je iets van ons? Laat een recensie achter op iTunes of steun ons via petje.af/damnhoney.

NYD Of niet! Zelf weten

ML Tot over twee weken!

NYD Dagdoeiiii!

ML: Doeiiii!